

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOŚCIAŃSKI**

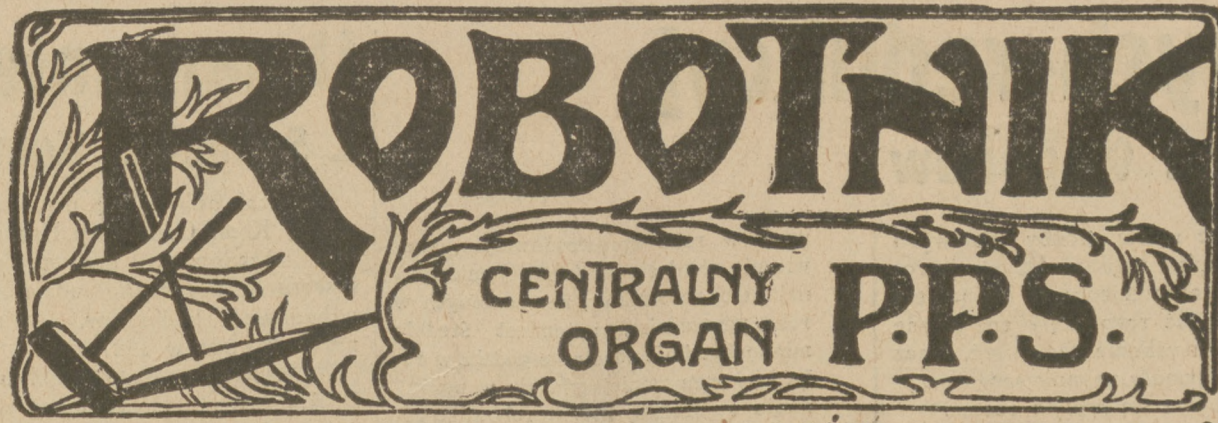
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 11 pól
do 3-iej po południu.

Za swrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

ADMINISTRACJA czynna od 9-5 bez przerw,
w soboty do 3 popoł.

KASA czynna od 12 do 2-iej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 2.20-13

ADMINISTRACJA — 5-13-89

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Cena numeru 20 groszy

Hitlerowskie błogosławieństwo „Voelkischer Beobachter“ o Konstytucji B. B. W. R.

Pisma hitlerowskie Rzeszy Niemieckiej z ogromnymi sympatjami odnoszą się do „sanacyjnego” obozu w Polsce, nie szczędząc mu słów uznania, zachęty i błogosławieństwa na dalszą drogę żywota. Nie ulega zdaje się wątpliwości, że podłożem tej tak świeżej, a serdecznej życzliwości jest głębokie przekonanie, że tylko ten obóz jest istotnie przychylnie usposobiony do Niemiec dzisiejszych. Obok tego w publicystyce niemieckiej przewijają się wyraźne nuty sympatii i z tego także powodu, że hitlerowcy uważają się nie jako ojców duchowych „sanacji” w zakresie twórczości konstytucyjnej w Polsce. Kapitałnym dowodem tego jest artykuł, zamieszczony w „Voelkischer Beobachter” przez warszawskiego korespondenta p. t. „Reforma polskiej konstytucji i zwycięstwo narodowego socjalizmu”. Ważniejsze wyjątki z tego artykułu podajemy poniżej:

„Największą historyczną datą — mówi autor — w polskiej polityce wewnętrznej jest data 15 maja 1926 r., kiedy to Marszałek Piłsudski przy pomocy swoich legionistów zmusił rządowe wojsko do kapitulacji, a Rząd Witosa do ustąpienia. Era w tym dniu zapoczątkowana otrzymała określenie „sanacji moralnej”. Zwolennicy Marszałka Piłsudskiego nazywają się obozem „sanacji moralnej”, który to obóz postawił sobie jako cel nieubłaganą walkę ze wszystkimi objawami korupcji w życiu państwowym”.

Autor artykułu bez cienia ironii podkreśla hasła walki z objawami korupcji, które mi tak chętnie szermuje „sanacja”, jednakże, być może, dla braku czasu i miejsca, unika konfrontacji owych dawnych „idealnych” hasel i dewiz z obecną polską „rzeczywistą rzeczywistością” i przechodzi odrazu do zagadnień ustrojowych polskich:

„Popelnilibyśmy błąd przyrównując przewrót majowy do zwycięstwa faszyzmu lub narodowego socjalizmu. Porównanie takie byłoby nawskroś fałszywe. Gdy Marszałek Piłsudski ze swoimi wiernymi wtargnął do Warszawy, aby usunąć Rząd Witosa, to wówczas czyn jego był przedewszystkiem reakcją żołnierza (die Reaktion eines Soldaten) przeciw wstrętnym dla każdej prostej natury żołnierskiej akrobacjom sztuczkom kliki cywilów (Zivilisten clique), która nie potrafiła kierować państwem”.

Powyzszy ustęp, mówiący o „Reaktion eines Soldaten” — reakcji żołnierza „gegen einer Zivilistenclique” jest przez autora mocno podkreślone. Dalej mówiąc o społecznej stronie przewrotu majowego, autor pisze:

„Światopogląd odgrywał tutaj rolę podrzędną. Temu też przypisać należy, że przewrót majowy nie przeniknął w głąb społeczeństwa, że poza opowianiem zewnętrznych form życia państwowego, niemal zupełnie się nie przejawia. O pozyskaniu obywatela i zasileniu go bogactwem nowego światopoglądu nawet i w chwili obecnej można mówić jedynie warunkowo. Ten właśnie wewnętrzny brak istniejący i dziś jeszcze po 7 i pół latach od przewrotu majowego, jest przyczyną choroby ustroju państwowego Polski”.

Po stwierdzeniu, że obóz „sanacyjny” nie zdołał i do chwili obecnej pozyskać społeczeństwa polskiego, autor mówi: „Marszałek Piłsudski uświadomił sobie, że fundamenty prawne, na których wspierało się państwo, wymagają głębokich reform. Jednakże nie dał żadnych wskazówek jak te reformy mają wyglądać. Z tego też powodu żaden z jego współpracowników nie decydował się wziąć na siebie odpowiedzialności za nowy projekt Konstytucji, wymaganej przez Marszałka. Dopiero poglądy, które wyraźnie zarysowały się w Polsce po zwycięstwie narodowo - socjalistycznej rewolucji w

Niemczech, spowodowały, że specjalna, od lat istniejąca przy bloku rządowym, komisja konstytucyjna podjęła przerwane w 1930 r. prace i obecnie przedłożyła swoje tezy do zaaprobowania komisji konstytucyjnej Sejmu.

Nie należy jednak przez to rozumieć, że nowy projekt polskiej Konstytucji jest całkowicie lub częściowo oparty na narodowo - socjalistycznej myśli. *Zapłodnienie myśli polskiej jest tutaj pośrednie.* Całkowite przewyższenie liberalizmu i parlamentaryzmu w Niemczech ośmieliło polskich autorów Konstytucji do pójścia z pewnymi zastrzeżeniami tą samą drogą”.

Autor wypowiada następnie przekonanie, że rozwój sytuacji w Polsce będzie odbiciem wypadków rozgrywających się w Niemczech, i jakby podkreśla pewnego rodzaju dług wdzięczności, jaki Polska, zdaniem autora, zaciągnęła w Niemczech, realizując u siebie pośrednio idee hitleryzmu. Artykuł swój kończy autor następującym akordem dumy i radości:

„Tutaj w Polsce albo się nie widzi, albo też widzieć nie chce, jak silnie

promieniuje wielka duchowa rewolucja niemiecka. Polska wkroczyła na drogę rozwoju, znajdującą się pod silnym wpływem myśli narodowo - socjalistycznej”.

Nie można nie przyznać racji korespondentowi „Voelkischer Beobachter”, że uwagi jego o zapłodnieniu ideami hitlerowskimi pewnych sfer w Polsce są trafne i że z tego tytułu hitlerowcy nie mają, iż pewne sfery w Polsce zaciągnęły w stosunku do hitleryzmu dług wdzięczności moralnej. Nadmiar jednak dumy i radości, oraz przesadne nadzieje na przyszłość spowodowały to, że sprawa cała potraktowana jest przez autora zbyt jednostronnie. Zapłodnienie ideowe, jeżeli było, to było niewątpliwie oboustronne. Śmiało można powiedzieć, że „sanacja” również mogłaby wystawić hitleryzmowi rachunek wdzięczności za zużytkowanie w Niemczech pewnych idei.

Kto, co i od kogo pożytył; ile jest winien ideowo „sanacji” hitleryzmu, a ile „sanacja” hitleryzmowi? po czyjej stronie jest debel, a po czyjej stronie kredyt — ustalić bardzo trudno. X.

Sprawa Zagłębia Saary

RADA LIGI NARODÓW.

Rada Ligi Narodów kontynuowała wczoraj pod przewodnictwem ministra Becka swe prace.

Na posiedzeniu poufnym przedłużono na rok mandaty członków Komisji Rządzącej Zagłębia Saary. Rada zatwierdziła też nominację Herriota na członka komisji współpracy umysłowej na miejsce zmarłego Painleve.

SYTUACJA W ZAGŁĘBIU SAARY.

Sprawa Saary, o której pisaliśmy już obszernie, wysuwa się coraz bardziej na pierwszy plan obecnych prac genewskich. Kwestja ta dyskutowana będzie przez Radę zapewne w sobotę, przytem przewiduje się utworzenie komitetu Rady, który wraz ze sprawozdawcą przystąpi do sesji majowej Rady raport co do zarządzeń, jakie należy podjąć dla zapewnienia tajności i swobody plebiscytu. Tymczasem mnożą się różne manifestacje poszczególnych odciałów opinii publicznej Saary. Przybyła wczoraj do Genewy delegacja stronnictwa lewicowych ze znanym przywódcą socjalistów Saary, Maxem Braunem, na czele. Delegacja ta przywiozła memorandum w sprawie presji, wywieranej przez narodowych „socjalistów” na ludność Saary. W deklaracji, złożonej prasie, delegacja ta oświadczyła, że Rada Ligi ma obowiązek zabezpieczyć tajność, wolność i szczerść plebiscytu, zanim wogóle można będzie mówić o jego dacie. Zdaniem delegacji lepiej byłoby odroczyć plebiscyt i przedłużyć na 5 do 10 lat ustrój obecny, niż narażać ludność na terror narodowo-„socjalistyczny”. (PAT.)

NIEMCY NIE WRÓCĄ DO LIGI NARODÓW.

Prasa niemiecka, donosząc o wysłaniu odpowiedzi Rządu Rzeszy na zaproszenie Rady Ligi Narodów, sądzi, że nota zawiera odmowę na wezwanie wzięcia udziału w debacie nad sprawą Zagłębia Saary.

Według informacji „Der Tag”, Rząd Rzeszy motywuje swe stanowisko tem, iż Niemcy nie mogą dla tego jednego wypadku zmieniać zasadniczej decyzji w sprawie stosunku do Ligi Narodów. „Germania” wskazuje, że już sam fakt opublikowanie w prasie prasykiej planu francuskiego wobec Saary równocześnie z wystosowaniem przez Radę zaproszenia do Niemiec, uniemożliwiła

Rządowi Rzeszy powrót do Genewy.

Pozatem jednak udział Niemiec w naradach genewskich byłby częściowo bezcelowy, gdyż dla uchwał Rady Ligi Narodów w sprawie Zagłębia Saary nie jest wymagana zgoda wszystkich jej członków. Zjawienie się przedstawiciela Niemiec w Genewie Francja uważałaby za dowód, iż Rząd Rzeszy gotów jest potraktować na temat żądań francuskich.

„Boersen Ztg.” apeluje do opinii angielskiej. Dziś jeszcze o kwestję Saary

Torgler w rękach Goeringa Groźba skrytobójstwa

Według informacji ze źródeł urzędowych niewinny w procesie lipskim przywódca komunistów niemieckich, TORGLE-RA przebywa od dwóch dni w areszcie tajnej policji politycznej w Berlinie, dokąd został przewieziony rzekomo na skutek SPECJALNEGO POLECENIA GOERINGA.

Władze niemieckie utrzymują fakt ten w tajemnicy.

Zonie Torglera, która wyraziła życzenie widzenia się z mężem, oświad-

czono w przysądzonej policji, że mąż jej jest w LIPSKU.

Tajemniczość, jaką władze policyjne Rzeszy otaczają fakt pobytu TORGLE-RA w Berlinie, wzbudza uzasadnione obawy o jego losy. (ATE).

W Niemczech Hitlera

Wczoraj na dziedzińcu więzienia w Dessau ścięto toporem dwóch robotników, skazanych na śmierć za zabójstwo „szturmowca” Cieślaka. (PAT).

Wielka dywersja hitlerowska w „Heimwehrze” austriackiej

Po usunięciu przywódcy „Heimwehry” Dolno - Austriackiej Albertiego, który, jak wiadomo, został przychwycony na konszachtach z narodowymi „socjalistami”, powierzyl ks. Stahrenberg komendę nad „Heimwehrą” Dolno - Austriacką inż. Kubaczkiowi.

Już po kilku jednak dniach okazało się, że Kubaczek idzie śladami Alber-

tego i usiłuje porozumieć się z narodowymi „socjalistami”, aby oderwać część „Heimwehry” od wspólnej organizacji.

W odezwie do „Heimwehry” oświadcza ks. Stahrenberg, że złożył z urzędu inż. Kubaczka i objął sam komendę nad „Heimwehrą” Dolno - Austriacką.

Biura „Heimwehry” Dolno - Austriackiej zostały czasowo zamknięte. Agendy przeniesione zostały do komendy głównej. Odezwa zakazuje członkom „Heimwehry” odbywania konferencji i obcowania z Albertim.

Na niedzielę 28 stycznia zwołany został zjazd przywódców „Heimwehry” Dolno - Austriackiej w celu wyjaśnienia sytuacji. (PAT).

Rewelacyjne artykuły zbiegłego hitlerowca

Dziennik socjalistyczny „Deutsche Freiheit”, ukazujący się w Saarbrücken, publikuje obecnie serię rewelacyjnych artykułów, pochodzących od pewnego wybitnego hitlerowca, który przez 12 lat zajmował kierownicze stanowisko w niemieckim ruchu narodowo - „socjalistycznym”, ostatnio zaś zmuszony był z powodów politycznych zbiec do Saary. Artykuły powyższe zawierają bardzo ostrą krytykę obecnego ustroju politycznego w Niemczech. (PAT).

Związki zawodowe Indji przystąpiły do Międzynarodówki Zawodowej

Latem r ub. klasowe związki zawodowe w Indjach połączyły się z silnym związkiem kolejarzy, a w końcu roku odbył się w Bombaju pierwszy zjednoczeniowy kongres związków zawodowych, na którym uchwalono jednomyślnie przystąpić do Międzynarodówki Zawodowej, narazie na okres 2-letni.

Uchwała ta ma znaczenie doniosłe, poraż pierwszy bowiem w dziejach indyjskiego ruchu zawodowego postanowiono — i to jednomyślnie — połączyć się z ruchem międzynarodowym.

Uchwałę podjęły 50 organizacji, liczące 136,714 robotników indyjskich.

C. K. W.

W czwartek 18 b. m., o godz. 10 r., w Domu Z. Z. K. w Warszawie przy ul. Czerwonego Krzyża 20, odbędzie się posiedzenie plenarne C.K.W. P.P.S.

SEKRETARZAT GENERALNY.

Z. P. P. S.

Jutro, w piątek, o godz. 11 r. odbędzie się posiedzenie plenarne ZPPS.

PREZYDJUM.

Nowy lot do stratosfery

Z Waszyngtonu donoszą, że amerykańskie towarzystwo geograficzne zamierza w lecie bieżącego roku zorganizować nowy lot do stratosfery. Uczni zamierzają tym razem wzbić się conajmniej na wysokość 24 tysięcy metrów. Projekt nowego lotu wzbudził duże zainteresowanie w wojskowych kołach lotniczych. Władze lotnicze przyrzekły towarzystwu jaknajdalej idące poparcie. W wojskowych warsztatach lotniczych rozpoczęto budowę balonu stratosferycznego. Będzie to jeden z największych balonów. Pojemność jego wynosić ma 3 miliony stóp sześciennych. Średnica gondoli wynosić będzie 3 metry. Balon ten będzie pięciokrotnie większy od balonu, którym posługiwał się por. Seattle podczas ostatniego lotu stratosferycznego, a tylko o połowę mniejszy od największego sterowca „Macon”, którego pojemność wynosi 6 milionów stóp sześciennych. Uczni zamierzają dokonać pierwszego wstępu w czerwcu b. r., a następnego we wrześniu b. r. (ATE).

„Ostatnia podróż” ...przemysłowców alkoholu

Z Waszyngtonu donoszą, że flotyła przemysłowców alkoholu, składająca się ze 160 okrętów, stacjonowanych ostatnio w strefie neutralnej w odległości 13 mil od wybrzeży Florydy, wypłynęła na pełne morze, udając się w kierunku angielskiej kolonii Honduras, skąd przemysłowcy zamierzają posiadane przez nich zapasy whisky, wynoszące około 2 milj. baryłek, przesać drogą legalną do St. Zjednoczonych jeszcze przed upływem 12 lutego r. b., do którego to dnia, jak wiadomo, obowiązuje bezcłowo przywóz spirytualji do St. Zjednoczonych. Z odpłynięciem flotyli przemysłowców, wśród której znajdowały się t. zw. okręty-bary, zniknęły z wód amerykańskich jedna z największych plag

prohibicji, z którą władze amerykańskie przez szereg lat toczyły zaciętą walkę.

16 tysięcy głodnych dzieci

Rada szkolna m. Warszawy dożywia zaledwie 16 tys. dzieci w wieku szkolnym, co stanowi tylko połowę zaspokojonych w tej dziedzinie potrzeb. Pozostała część t. j.

16 tysięcy

dzieci robotniczych nie otrzymuje ciepłych posiłków w szkole.

Rada Szkolna tłumaczy to brakiem funduszy.

Groźba masowych redukcji w fabrykach parowozów i wagonów

Ciągle słyszymy i czytamy o poprawie sytuacji gospodarczej. Gdy ta reklama o poprawie będzie nadal w tem samym tempie prowadzona, jak obecnie, to pewnego pięknego poranku dowiemy się, że kryzys gospodarczy sprzykrzył sobie u nas życie i uciekł hen, daleko za morza i góry, a u nas dobrobyt rozkwitł, jak kwiatki na wiosnę.

Reklama jest dobra dla naiwnych, ale fakty wykazują zupełnie co innego. W dniu 16 grudnia 1933 r. obradowała w Warszawie rada Polskiego Związku Przemysłowców Metalowych, w której brali udział reprezentanci różnych działów przemysłu metalowego - przetwórczego ze wszystkich ośrodków przemysłowych w Polsce. Sprawozdanie z tych obrad omawia także stosunki w fabrykach parowozów i wagonów w następujący sposób:

„W fabrykach budowy parowozów stan zatrudnienia nie poprawił się w porównaniu z miesiącem wrześniem roku ubiegłego, a nawet fabryki te zmniejszyły ilość robotników, gdyż zamówienia są wykonywane przy zmniejszonym czasie i będą zakończone na 1 kwietnia 1934 r. Sprawa programu pracy fabryk parowozowych na rok 1934 jest w zawieszeniu, wobec czego, jeżeli nie nastąpi zmiana w dotychczasowym stanie zamówień, to fabryki będą musiały po pierwszym kwiecień r. b. ograniczyć do minimum liczbę swoich pracowników.

Fabryki, budujące wagony, mają stan zatrudnienia mniejszy w porównaniu z miesiącem wrześniem 1933 r. Dobre zamówienia na wagony w niektórych fabrykach są na ukończeniu, o nowych zamówieniach dopiero zaczynają się rozmowy. Naogół w fabrykach wagonów stan zatrudnienia w drugim półroczu był znacznie mniejszy w porównaniu z I półroczem 1933 roku. Perspektywy na rok 1934 są niepomyślne, gdyż przewiduje się dalsze zmniejszenie ilości zamawianych wagonów.”

Fabryki te jeszcze przed trzema laty zmniejszyły liczbę zatrudnionych o 50%, a pozostali robotnicy pracują od 2 do 4 dni w tygodniu lub też na bezpłatnych urlopowach wyczekują beznadziejnie na „obiecane zamówienia”.

Wszelkie interwencje i memorjały, przedkładane w zainteresowanych ministerstwach, nie odnoszą skutków. Natomiast bardzo często, jakby dla ironji, daje się delegacjom robotniczym dowcipne rady, że fabryki powinny się „starać” o zamówienia na eksport, bez bliższego określenia w którym to kraju jest tak wielkie zapotrzebowanie, że można by te zamówienia otrzymać! Nie brak i takich rad, że fabryki parowozów i wagonów powinny przejść na inną produkcję, nie określając, co one mają wyrabiać, kiedy są urządzone do budowy wagonów i parowozów.

Jak są zdezorientowane czynniki miarodajne w sprawach produkcji i pomocy dla przemysłu, najlepiej scharakteryzuje następujący ustęp, zamieszczony w sprawozdaniu ze Zjazdu przemysłowców, który podaliśmy w dosłownym brzmieniu:

„Fabryki tak maszyn, jak i narzędzi rolniczych, z powodu braku zatrudnienia w swojej specjalności, ubiegają się o zamówienia rządowe, w celu uzyskania możliwości przetrwania tego katastrofalnego kryzysu, który doprowadził gałęź przemysłu maszyn rolniczych do zamierania. Gdy więc jedne instytucje państwowe pomagają niektórym fabrykom przez udzielanie im odpowiednich zamówień, inne czynniki państwowe wydają rozporządzenie o ulgach celnych dla całego szeregu maszyn i narzędzi rolniczych, które są wyrabiane w kraju. Rozporządzenie takie, podyktowane prawdopodobnie chęcią obniżenia i tak niskich cen maszyn rolniczych, stwarza atmosferę popierania importu zagranicznego z widocznymi stratami dla produkcji fabryk krajowych i szkoda dla Skarbu Państwa, jak również spowoduje trudności przy rokowaniach o traktaty handlowe.”

Robotnicy, zatrudnieni w fabryce wagonów Lilpop, Rau i Loewenstein, jak i w fabryce „Parowóz” w Warszawie,

stanęli wobec nowej groźby masowych redukcji za kilka tygodni. Delegacja robotnicza, w porozumieniu ze Związkiem Metalowców, już rozpoczęła energiczne starania o uzyskanie zamówień, lecz dotąd nie otrzymały najmniejszego przyrzeczenia; zbywa się je byle czem...

Jeszcze w trudniejszych warunkach znalazły się fabryki na prowincji, jak np. fabryka lokomotyw w Chrzanowie, H. Cegielski w Poznaniu, fabryka wagonów w Sanoku i wagonówka w Ostrowcu. Robotnicy w tych ośrodkach przemysłowych od 3 lat zgóra żyją w najskrajniejszej nędzy. Rodziny ich, to wyschłe, chodzące szkielety, które głód i niedza chłosta bezlitośnie. Jeżeli są pieniądze na inne cele, to powinny i muszą się znaleźć na zaspokojenie kilkunastu tysięcy ludzi zgłodniałych, którzy są dobrymi i oddanymi obywatelami Państwa.

Fabryka wagonów w Sanoku, podobno z powodu braku zamówień, ma być zupełnie zamknięta. A więc skutkiem tego nie tylko około 4.000 ludzi pozostanie bez jakichkolwiek środków do życia, ale miasto Sanok, dla którego fabryka była główną arterią — jest poważnie zagrożone. Czy i w tym wypadku nie znajdzie się zrozumienia?

W Nr-ze 47 „Przemysłu Metalowego” z dnia 30 grudnia 1933 r., organie Związku Polskich Przemysłowców Metalowych, obecne położenie w przemyśle metalowym - przetwórczym jest w następujący sposób scharakteryzowane:

„Średnia miesięczna ilość robotników zatrudnionych w fabrykach związkowych w roku sprawozdawczym, prawie nie różni się od średniej miesięcznej ilości robotników, zatrudnionych w roku poprzednim, natomiast średnia miesięczna ilość robotniko-godzin w roku bieżącym zmniejszyła się w porównaniu ze średnią ilością robotniko-godzin, przepracowanych w 1932 r. Jeżeli ilość robotniko-godzin w styczniu 1929 r. oznaczmy przez 100, to w następnych latach w tym samym miesiącu ilość ta wyrazi się w następujących liczbach procentowych:

w styczniu 1929 r. —	100%
„ 1930 r. —	81%
„ 1931 r. —	57,4%
„ 1932 r. —	43,9%
„ 1933 r. —	36%

Średnie miesięczne zatrudnienie w 1932 r. wynosiło 43,8%, zaś średnie za 10 miesięcy 1933 roku już tylko 38,8%.”

Początek roku zapowiada się więc dla ludzi pracy jeszcze bardziej potworną nędzą i poniewierką, jak dotąd. Załamanie gospodarki „gasnącego świata” uwidacznia się coraz więcej. Nic tu nie pomogą szumie reklamy o „poprawie” sytuacji gospodarczej, gdyż dowody rzeczowe są zbyt przekonujące.

Jak więc widzimy, klasie robotniczej w sytuacji tak wytworzonej, nie pozostaje nic innego, jak tylko konieczność większej konsolidacji w Związkach Zawodowych i prowadzenie masowej walki o pracę i chleb.

WILHELM TOPINEK.

Podajemy do łaskawej wiadomości naszych Szanownych Klientów, że na podstawie zawartej umowy z Ministerstwem Komunikacji, z dniem 1 stycznia r. b. posiadamy wyłączne prawo umieszczania wszelkich reklam na terenie Polskich Kolei Państwowych, a mianowicie:

**NA STACJACH KOLEJOWYCH
W WAGONACH KOLEJOWYCH
PRZY TORACH KOLEJOWYCH
NA MOSTACH, PANKANACH i t. p.**

WYDZIAŁ REKLAMY, rozszerzony i przystosowany do obecnych wymagań, przeprowadza kampanie prasowe i inne we wszystkich wydziałach, sporządza kosztorysy i projekty ogłoszeń.

PRACOWNIA ARTYSTYCZNA prowadzona pod kierunkiem znanych artystów grafików wykonytuje projekty reklam, plakatów, opakowań i t. p.

POLSKIE TOWARZYSTWO
KSIĘGARNI KOLEJOWYCH

„RUCH”
S. A.

CENTRALA: Warszawa, Al. Jerozolimska 63, tel. 9-95-06

ODDZIAŁY: POZNAŃ, KRAKÓW, LWÓW, ŁÓDŹ, GDAŃSK

Krótkie, ciekawe i aktualne wiadomości ze wszystkich stron świata

BESTJALSKI MORD.

Z Belgradu donoszą o bestjałskim morderstwie, którego ofiarą padł lekarz powiatowy w miejscowości Władimirowa koło Waljewa. Na jednej z ulic znaleziono późno w nocy zwłoki zamordowanego człowieka z odrąbaną głową. Bliższe śledztwo ustaliło, że ofiarę ogłuszone uderzeniem siekiery w głowę, poczem odrąbano głowę od tułowia. Mord został dokonany na tle zemsty osobistej. (ATE).

ZDERZENIE W PRZESTWORZACH.

W pobliżu Paryża zderzyły się na wysokości 1500 m. dwa samoloty wojskowe. Jeden z pilotów zdołał dokonać przymusowego lądowania, a drugi poniósł śmierć podczas opuszczania się na spadochronie. (ATE).

ARESZTOWANIE SZPIEGÓW JAPONSKICH W AMERYCE.

Z Nowego Jorku donoszą, że w miejscowości Kearny (New Jersey) aresztowano 5 Japończyków pod zarzutem szpiegowstwa. Aresztowanie nastąpiło w chwili, gdy Japończycy dokonywali zdjęć w stoczni, w której są budowane nowe statki wojenne. W czasie przesłuchania Japończycy oświadczyli, że pozostają na usługach rządu tokijskiego. Zdjęcia, które dokonywali, nie

dotyczyły obiektów wojskowych, lub okrętów, lecz posiadały charakter techniczny. Były to zdjęcia radiostacji itp.

TRAGICZNE ZDERZENIE SAMOCHODU.

Na szosie pomiędzy Aix a Marsylją samochód, w którym znajdowało się 5 osób, najechał w pełnym biegu na stojący na szosie wóz ciężarowy. Cztery osoby poniosły śmierć na miejscu. Pięciu pasażerów samochodu powracało z obiadu u pewnego lekarza w Aix. Istnieją poszlaki, że kierowca wozu był nietrzeźwy. (ATE).

POKLADY FOSFORU W AUSTRII.

W okolicy Prambachkirchen (Austria) odkryto znaczne pokłady fosforu, którego złoża dochodzą miejscami do 13 m. grubości. Pokłady leżą na głębokości 5—10 m. pod ziemią. Geolodzy obliczają, że ilość fosforu w odkrytych pokładach może starczyć nawet przy intensywnej eksploatacji na 50 lat. Odkrycie to wywołało w austriackich kołach przemysłowych i rolniczych wielkie wrażenie. Eksploatacja złóż pozwoli na całkowite uniezależnienie rolnictwa austriackiego od importu tej substancji, która dotychczas stanowiła poważną pozycję w austriackim bilansie handlowym. (ATE).

TAJEMNICZE ZNIKNIĘCIE SZPADY NAPOLEONA ZOSTAŁO WYJAŚNIONE.

Wielkie wrażenie w artystycznych kołach berlińskich wywołało tajemnicze zniknięcie szpady Napoleona, którą wojska pruskie zdobyły podczas bitwy pod Waterloo. Książę Blücher ofiarował szpadę pruskiej akademii wojskowej. Drogoceenna pamiątka spoczywała w królewskiej zbrojowni na Unter den Linden. W czerwcu 1919 r. przed podpisaniem Traktatu Wersalskiego studenci - nacjonałści ukryli szpadę, w obawie, że Francja będzie się domagała jej wydania. Od tej pory wszelka wieść o

Umarzanie pożyczek Z Sejmowej Komisji Odbudowy Kraju

Wczoraj odbyło się posiedzenie sejmowej Kom. Odbudowy Kraju na którym obradowano nad projektem o umarzeniu pożyczek, udzielonych na odbudowę budynków, zniszczonych przez powódź w 1927 r.

Nawiązując do tego projektu tow. Al. Bień poruszył sprawę umorzenia pożyczek, udzielonych na odbudowę budynków, uszkodzonych przez działania wojenne w latach 1914 i 1915 nad rzeką Sanem, w powiecie Niżańskim i okolicy. Pożyczek udzielał b. Zakład Kredytowy Wojenny dla Galicji we Lwowie, którego agendy przejął Bank Gospodarstwa Krajowego, oddz. we Lwowie i obecnie ciąga bezwzględnie swoje należności z zubożałej ludności wiejskiej i miejskiej.

Po dłuższej dyskusji, w której tow. Bień kilkakrotnie zabierał głos, Komisja Odbudowy Kraju przyjęła większością głosów wniosek tow. Bienia z dodatkiem posła Dzieduszyckiego, jako rezolucję treści następującej:

„Komisja wyzwa Rząd do wniesienia projektu ustawy o umorzeniu pożyczek do kwoty 1000 złotych, udzielanych na

odbudowę budynków, zniszczonych przez działania wojenne w r. 1914 i 1915, przez b. zakład kredytowy wojenny dla Galicji we Lwowie, którego agendy przejął Bank Gospodarstwa Krajowego, oddział we Lwowie, oraz do wstrzymania ściągłości tych pożyczek przez B. G. K.”

Dodatek posła Dzieduszyckiego brzmi: „Sumy wyższe ponad 1000 zł. umarzane winny być indywidualnie”.

Wnioski posła Chruckiego o regulacji rzek w Małopolsce, jak również o skreślenie w ustawie punktu o umarzeniu pożyczek, gdy dłużnik użył ich na inne cele, jak odbudowy, zostały odrzucone większością głosów BB.

Budżety Funduszw

Komisja Budżetowa Sejmu rozpatrywała w środę budżety Funduszw: Kredytowego, Gospodarczego, Budowlanego i Rozbudowy Miast.

Po referacie zabrał głos pos. Ryman, który podkreślił rozdrobnienie tych Funduszw i zaznaczył, że prawie wszystkie służą jednemu celowi, t. j. budownictwu mieszkaniowemu miast. W praktyce dzieje się tak, że jeśli który z tych Funduszw nie ma pieniędzy, to bierze od drugiego, a gdy żaden nie ma, to biorą ze Skarbu lub też Skarb bierze od nich. Mówca wypowiada się za połączeniem czterech Funduszw.

Pos. Rosmarin zapytuje, w jakiej wysokości wpływa podatek lokalowy.

Dyrektor Dep. Baczyński wyjaśnia, że komasacja Funduszw przedstawia pewne trudności, ponieważ poszczególne Fundusze mają swoje ustawy. Pos. Rosmarinowi odpowiada, że podatek od lokalów wpływa w wysokości 75%.

Budżet Funduszw przyjęto bez zmian głosami BBWR.

Dzisiaj budżet Min. Oświaty.

Posiedzenie Senatu

Na pierwszym w obecnej sesji posiedzeniu Senatu, które trwało 35 minut, marszałek uczcił pamięć zmarłego senatora Godlewskiego oraz zawiadomił Izbę o zrzeszeniu się mandatu przez senatora Steckiego.

Izba uznała oba mandaty za wygasie.

Następnie Izba wysłuchała i bez dyskusji przyjęła cztery ustawy o kredytach dodatkowych oraz ustawę ratyfikacyjną protokułu między Polską a Czechosłowacją, dotyczącą interpretacji art. 20 konwencji handlowej między temi dwoma państwami.

O następnym posiedzeniu Senatu senatorowie zostaną powiadomieni.

Niech żyje 40-godz. tydzień pracy! 10 powodów dla skrócenia czasu pracy

Wspomnieliśmy już, że w czasie od 14 do 21 b. m. klasa robotnicza wszystkich krajów demonstruje na rzecz natychmiastowego wprowadzenia 40-godzinnego tygodnia pracy.

Międzynarodówka Zawodowa, celem ułatwienia propagandy za 40-godz. tygodniem pracy, ogłasza 10 powodów, uzasadniających to żądanie.

A więc 40-godz. tydzień pracy musi przyjść, aby jak największą liczbę robotników mogło otrzymać pracę i wyżywić siebie i swe rodziny,

aby przez skrócenie czasu pracy przed wszystkim miliony młodych a bezrobotnych ludzi uchronić przed wykołeczeniem i zdżzieniem moralnym,

aby poszczególne państwa z winy bezrobocia nie zostały stopniowo zrujnowane,

aby nieustające bezrobocie nie zepchnęło siły nabywczej klasy robotniczej do takiego poziomu, że świat zamieni się w przytułek dla nędzarzy, ponieważ wszelkie inne środki zarad-

Ludwik Renn w więzieniu

W Lipsku rozpoczął się przed sądem karnym Rzeszy proces przeciwko znanemu pisarzowi Vieth von Golsenau, piszącemu pod pseudonimem Ludwik Renn, autorowi znanych książek „Wojna” i „Czasy powojenne”. Akt oskarżenia zarzuca mu zdradę stanu przez prowadzenie propagandy komunistycznej na terenie Rzeszy.

Renn, skazany został na dwa i pół roku więzienia. Trybunał uznał Rennę winnym przygotowywania zdrady stanu przez prowadzenie drukiem propagandy wyrotowej w szeregach Reichswehry i policji. (PAT).

szpadzie zaginęła. Obecnie wyszło na jaw, że szpada została sprzedana niedawno w Paryżu za kilka tysięcy marek pewnemu obywatelowi francuskiemu. (ATE).

WYPRAWA ASTRONOMÓW.

Z Jokohamy donoszą, że na pokładzie krążownika „Hasuga” odplynęła na wyspy Karolińskie ekspedycja, złożona z 35 astronomów, przeważnie obywateli Stanów Zjednoczonych, Kanady i Niemiec. Uczni mają zamiar dokonać obserwacji zaćmienia słońca, które nastąpi w dniu 14-go lutego. Dowódcą krążownika otrzymał surowe instrukcje, aby uczeni, podczas pobytu na wyspach Karolińskich, nie zwiedzali, ani też nie byli informowani o pracach fortyfikacyjnych oraz o ruchach floty japońskiej. (ATE).

cze natury gospodarczej i finansowej, choćby same przez się słuszne, są bezskuteczne,

ponieważ skrócenie czasu pracy niewątpliwie doprowadzić może do stabilizacji cen hurtowych w handlu, a w następstwie do oparowania kryzysu, ponieważ bezrobocie, spowodowane poczynaniami technologicznymi, nie jest podatne na zarządzania gospodarcze natury ogólnej i da się usunąć tylko przez skrócenie czasu pracy,

ponieważ przemysł — jak pokazuje racjonalizacja i mechanizacja lat ostatnich — może się dostosować i przezwyciężyć ewentualne trudności, powstające ze skrócenia czasu pracy,

aby przez 40-godz. tydzień pracy powiększyć spożycie, a przez podniesienie wydajności pracy gwarantować dostateczną produkcję, jednocześnie zaś zapewnić pracującym więcej wolnego czasu na odpoczynek i używanie powiększonej produkcji,

ponieważ uregulowanie czasu pracy może sprzyjać zawieraniu nowych umów zbiorowych, nie narażając na szwank umów istniejących.

Zgon Hermana Bahra

Niedawno obiegła prasę wiadomość, iż znany pisarz austriacki, Herman Bahr, zapadł na chorobę umysłową. 15-go b. m. Bahr, mieszkający w ostatnich latach w Monachium, zmarł w 71-ym roku życia.

Bahr był bardzo płodnym i zdolnym pisarzem. Pod względem przekonań był przywiązany do anarchizmu, poprzez socjalizm, do jakiegoś mistycyzmu o zabarwieniu klerykalno-nacjonalistycznym.

Ale przez długi szereg lat Bahr przyznawał się do socjalizmu, któremu służył słowem i piórem. Utrzymywał bliskie stosunki z Beblem, Liebknechtem, Viktorem Adlerem, pisywał do pism socjalistycznych. Jeszcze przez 11 lat w swojej autobiografii Bahr pisał, że socjalizm jest wciąż „nadzieją jego jasných godzin”. Prawdopodobnie choroba zaciemniała coraz bardziej te jasne godziny.

Bezpłatne wyciągi z ksiąg stanu cywilnego

Min. Spraw Wewnętrznych wydało okólnik do urzędów stanu cywilnego polecający zwalnianie od opłat wszelkich wyciągów z ksiąg metrykalnych, rejestrów zgonów i t. p. Wypisy te wydawane będą bezpłatnie na żądanie sądów, ubezpieczalni społecznych, oraz innych instytucji o charakterze przy-
musowym.

Od Wydawnictwa

Podaje się do wiadomości czytelników naszego pisma, że od 1-go stycznia pojedynczy numer „Robotnika” kosztuje na całym obszarze Rzeczypospolitej w sprzedaży ulicznej, peronowej oraz w księgarniach i kioskach kolejowych T-wa „Ruch” 20 groszy, niedzielny zaś — 25 groszy.

Zwracamy się do naszych czytelników z uprzejmą prośbą o zawiadomienie Administracji naszego pisma o każdym wypadku pobierania przez sprzedawców cen wyższych.

Przed Kongresem

Dyktatura

Trzeba przemyśleć każdą rzecz do końca

II.

W artykule wczorajszym pragnę-
łem uwypuklić fakt, że *technika rzą-
dzenia w każdej dyktaturze, że spr-
awowanie każdej władzy dyktator-
skiej musi skupiać się w dłoniach
aparatu państwowo - biurokratyczne-
go*. Klasy społeczne nie rządzą bez-
pośrednio, nadają kierunek państwo-
wej polityce za pośrednictwem tego
aparatu, który z kolei zaczyna żyć
własnym życiem samodzielnym, wy-
tworza w sobie własną odrębną psy-
chologię, własne, odrębne interesy za-
wodowe, ma zawsze i wszędzie pęd
do roli „czynnika nadrzędnego” w
stosunku do mas, nawet do mas, któ-
re „reprezentuje”.

Zrozumienie tego faktu istnieje
wśród wszystkich prawie zwolenni-
ków koncepcji „dyktatury klas rewolu-
cyjnych” (względnie: „dyktatury
mas pracujących”). Usiłują oni wy-
brnąć z trudności, wysuwając nastę-
pujące trzy tezy:

1) dyktatorskie rządy *socialistyczne-
go* aparatu państwowo - biurokra-
tycznego winny podlegać kontroli
mas;

2) dyktatura będzie skierowana
tylko przeciw kontr-rewolucji; *wę-
wnątrz* klas rewolucyjnych (proleta-
rjat, włościastwo, drobnomieszczań-
stwo, elementy zdeklasowane, inteli-
gencja pracująca) obowiązywać ma...
demokracja;

3) w tym punkcie tkwi różnica za-
sadnicza pomiędzy koncepcją dykta-
tury *socialistycznej*, a praktyką
dyktatury *komunistycznej* w Związku
Republik Sowieckich.

Wszystkie trzy tezy nie wytrzy-
mują, niestety, żadnej krytyki.

Problem kontroli

„Dyktatura pod kontrolą mas” —
to jest w ogóle sprzeczność sama w so-
bie, która nigdzie nie istniała i nie
zaistnieje. Masy mogą kontrolować
naprawdę ludzi, sprawujących wła-
dzę, poprzez jakąś instytucję obieral-
ną (parlament, zjazd zowietów i t.p.).
Jeżeli powstała taka instytucja o
władzy rzeczywistej, toby w tej sa-
mej chwili skończyła się dyktatura.
Instytucje *pozorne* (naprzykład, zjaz-
dy zowietów w Moskwie, Reichstag
Hitlera, nasz czwarty Sejm), nie
wpływające swymi decyzjami na bieg
zdarzeń, zależne od władzy dykta-
torskiej, mają pewien sens kontrolu-
jący o tyle, o ile posiadają w swoim
gronie opozycję; w przeciwnym ra-
zie... *pozór* nie zastąpi *treści* nawet w
jednym procencie. Kto więc powa-
da: „chcę kontroli *rzeczywistej* nad
aparatem państwowo - biurokratycz-
nym (choćby *socialistycznym*)”, ten
wyrzeka się jednym tchem i... dykta-
tury.

Ze stanowiska marksowskiej meto-
dy myślenia *formy* i *pozory* są najzu-
pełniej obojętne; chodzi przeciw wy-
łącznie o istotną *treść* danych zjaw-
isk społecznych.

Demokracja wewnętrzna

Czy można jakoś pogodzić dykta-
torski system rządzenia w państwie
z „*demokracją wewnętrzną*” w życiu
pewnych klas, czy pewnych grup?
Naturalnie, *nie można*.

Wyobraźmy sobie znowu, że w Pol-
sce powstał *socialistyczny* Rząd *dyk-
torski*. I ma być *równocześnie* „*de-
mokracja wewnętrzna*” wśród klas re-
wolucyjnych, t. zn. wśród 90% spo-
łeczeństwa? *Wszystkie* stronnictwa
robotnicze, chłopskie, drobnomiesz-
czańskie rozwijają swoją działalność
zupełnie swobodnie? i ludowcy, i ko-
muniści, i N. P. R., i Ch. D., i Z.Z.Z.,
i „Obwiepol”, i grupa sen. *Bojki*?
Byłaby to przeciw najczystszej krwi
„*demokracja formalna*”!... Więc trze-
ba *zwiększyć* zasięg „*demokracji we-*

wewnętrznej” już nie do *klas* rewolu-
cyjnych, ale poprostu do *obozu* *so-
cialistycznego*. I teraz jednak sytuacja
nie ulega poprawieniu. Grupa *sociali-
stów* zakłada pismo opozycyjne (z ja-
kichkolwiekbyż względów) w sto-
sunku do *dyktatorskiego* Rządu *so-
cialistycznego*. Koło takiego pisma
skupiają się automatycznie *wszelkie*
żywioty niezadowolone. Kupują je,
czytają, rozpowszechniają. *Dykta-
torski* Rząd nie może wszak tolero-
wać takich rzeczy, bo to mu psuje i
demoralizuje *technikę* sprawowania
władzy nieograniczonej. Zamyka
krnąbrne pismo. Proszę sobie przy-
pomnieć próby wydawnicze „*mieni-
szewików*” i... *Maksyma Gorkiego* w
Rosji i w Ukrainie w r. 1918 aż po
r. 1919. Pozostaje zatem „*demokra-
cja wewnętrzna*”, ograniczona już o-
statecznie, — *tylko do głównej* partii,
związanej z Rządem *dyktatorskim*.
Mam wrażenie, że *Stalin*, likwidując
trockizm, *Hitler*, likwidując *Strasse-
ra*, *Mussolini*, likwidując „*marszałka*
powietrza” *Balbo*, — dali dokładną
i *sluszną* (z punktu widzenia *dykta-
torskiego* systemu rządzenia) defini-
cję ewentualnego rozwoju zdarzeń:

1) wolność krytyki *wewnątrz partii*
oznacza wolność krytyki *wewnątrz*
klasy;

2) wolność krytyki *wewnątrz kla-
sy* musi prowadzić do wolności kry-
tyki *w społeczeństwie*;

3) wtedy *dyktatura* kończy się.
Odwrotna, *naprawdę ważna*, istot-

nie decydująca, strona medalu — to
schemat „*prawa* *socjologicznego*”
rozwoju *każdej* dyktatury:

1) dyktatura aparatu państwowo-
biurokratycznego *w państwie* (nad
społeczeństwem);

2) dyktatura tegoż aparatu *w kla-
sach*, które on „*reprezentuje*” mniej
czy więcej dokładnie (w naszym wy-
padku — dyktatura aparatu państwo-
wo - *socialistycznego* nad robotnikami,
chłopami i t. d. inaczej myślący-
mi, inaczej odczuwającymi, nie nale-
żącymi do aparatu);

3) dyktatura *kierownictwa* aparatu
nad nim samym (nad *obozem* „*rzę-
dzącym*”, nad *partią* „*rządzącą*” i t.p.).

Jeżeli którekolwiek z tych ogniw
pęknie, pęka *cały* łańcuch. *Stalin*
miał rację, twierdząc, że „*wewnętr-
no - partyjna* *demokracja* *Trockiego*
zadłaby *w konsekwencji* cios śmier-
telny dyktaturze, jako takiej. I od-
wrotnie — koncepcja „*dyktatury klas*
rewolucyjnych, *demokratycznej* *na*
wewnątrz” jest utopją, jest częścią
składową „*świata pozorów*”, — gdy-
bym chciał być *złośliwym*, tobym po-
wiedział, że jest *nieszczerym* i *demo-
gogicznym* *sentymalizmem*.

Dyktatur, zespólnych z „*demokra-
cją wewnętrzną*”, nie było na świe-
cie, nie ma ich i nie będzie. Schemat
powyższy może być zahamowany po
drodze wskutek oporu *realnych sił*
społecznych. Ale to już jest zagadnie-
nie zgoła odrębne.

MIECZYŚLAW NIEDZIAŁKOWSKI

Przegląd prasy

„REORGANIZACJA”.

„*Naprzód*” pisze o niedawnej nomi-
nacji brata p. premiera wiceministrem
Skarbu i o pogłoskach o bliskim usta-
pieniu jednego z dotychczasowych wi-
ceministrów. Jest to jeden z epizodów
stałe odbywającej się „reorganizacji”
na wyższych i niższych stanowiskach
administracji.

Pisze tedy „*Naprzód*”:

„Naturalnie reorganizacja ma się od-
być pod kątem widzenia oszczędności.
Okazuje się bowiem, że t. zw. przesze-
regowaniu urzędników przyniosło wpra-
wdzie urzędnikom znaczny uszczerbek
w dochodach, ale skarb ma z tego mini-
malne korzyści. W tym wypadku sprawa
zależy od zapewnienia ministra, że gło-
balna suma wydatków personalnych nie
zostanie zmniejszona — nie wyjaśnia
się tylko, czy z tego powodu, że pewne
placę zostały grubo przesolone. Faktem
więcej jest, że musi się poszukiwać oszczęd-
ności na innych miejscach. I tu każde-
go, kto wchodzi trochę głębiej w rzecz,
zastanawia, dlaczego ministerjum skar-
bu musi mieć czterech wiceministrów,
kiedy dawniej przy więcej skompliko-
wanych stosunkach wystarczyło dwóch.
Ma więc nastąpić reorganizacja zapo-
mocą redukcji personalnej na stanowis-
kach trzeciego stopnia plac. Czy oszczęd-
ności są rzeczywistym powodem tego
„*zamachu*” na p. Koca czy p. Kozłowski-
skiego — jednego z nich wymieniają
jako ofiarę tej reorganizacji — to inna
sprawa; w każdym razie druga para:
pp. Jędrzejewicz i Jastrzębski podobno
nie wchodzi w rachubę, oni mają prze-
trwać”.

NIEDOPATRZENIE CZY TENDENCJA?

Belgijska Partja Socialistyczna jest
jedną z najlepiej zorganizowanych w
Międzynarodówce partyj. Komuniści na

tomiasz są w Belgii nieliczną grupą i ani
w życiu politycznym, ani w życiu ro-
botniczym tego kraju żadnej roli nie
grają.

Gdy w Belgii pojawiły się pierwsze
jaskółki faszyzmu, Partja Socialistycz-
na wypowiedziała walkę faszyzmowi i
walkę tę z nieustającą energią prowa-
dzi.

Ostatniej niedzieli znowu były walki
uliczne pomiędzy socialistami, a faszys-
tami, o czym doniosła także PAT-icz-
na. Tymczasem „*Kurjerowi Poranemu*”,
który przynosi zdjęcie z tych starć uli-
cznych, podoba się komunistom przy-
pisać walkę z faszyzmem.

Być może, że jest to tylko niedopa-
trzenie, ale tego rodzaju „*niedopatrze-
nia*” zbyt często się zdarzają i dlatego
skłonni jesteśmy przypuszczać, że ist-
nieje w pewnym odłamie prasy tenden-
cja wywyższania komunistów — zagra-
nicznych oczywiście — nad socialistów.

NA GŁĘBOKIEJ PROWINCJI.

Mały, ale jakże wymowny obrazek
stosunków na naszej prowincji przynosi
„*Gazeta Warszawska*”.

Rzecz dzieje się w szkole prywatnej
w Brześciu:

„Podczas wizytacji szkoły przez ku-
ratora i dyrektora departamentu min.
oświaty przy pożegnaniu z VIII kl. ży-
czono absolwentom pomyślniej matury,
na co jeden z uczniów odpowiedział: „na
wzajem”, nie wiedząc widocznie, iż obaj
dyktatorze matury nie mają. Odpowiedź
potraktowano jako złośliwy żart i pole-
cono ucznia zwolnić. Dopiero po paru
tygodniach zreflektowano się widocznie
i na skutek polecenia kuratorjum przy-
jęto go z powrotem.

To „*nawzajem*” powinno być częściej
stosowane. A więc naprz. gdy któryś
„*sanator*” radzi nam, szarym obywatel-
lom, zaciskanie pasa, powinniśmy mu
także odpowiadać „*nawzajem*”.

X. Y. Z.

Na froncie naszej walki

Uchwały kolejarzy z węzła Warszawa - Praga

przeciw pogorszeniu ustawodawstwa robotniczego

W domu ZZK na Nowem Bródnie od-
było się nadzwyczajne zgromadzenie
pracowników kolejowych z węzła War-
szawa - Praga.

Na zgromadzeniu, na które przybyło
około 1200 kolejarzy, zagał i przewo-
dniczył prezes miejsc. Koła ZZK, tow.
Lachowski.

Sekretarz zarządu okręgowego, tow.
Różański, w sposób treściwy referował
nową ustawę o placach, przepisy służ-
bowe i projekt rozporządzenia M. K. o
zmianie ustawy o czasie pracy, podkre-
ślając specjalnie niebezpieczeństwo, wy-
nikające dla ustawodawstwa robotnicze-
go przez zmianę zasady 8-mio godz. dnia
pracy. W zakończeniu wskazał przyczyny,
które doprowadziły do tego, że ogół
kolejarzy narażony jest na redukcję po-
borów i utratę praw socjalnych. Referat
został nagrodzony długo niemiłkącymi
oklaskami.

Po referacie odbyła się dłuższa dys-
kusja, poczem jednomyślnie przyjęto na-
stępującą rezolucję:

Robotnicy zakładów Ostrowieckich

Wyszli w sobotę z pracy po 6 godzinach

(Kor. własna).

Robotnicy, zatrudnieni w zakładach
ostrowieckich w Ostrowcu nad Kamienną,
w sobotę dn. 13 b. m. opuścili fabry-
kę, po 6 godzinach pracy tak, jak w in-
nych ośrodkach.

Skonsygnowana policja nie miała spo-
sobności do interwencji, albowiem ro-
botnicy spokojnie i z godnością opu-
ścili pracę. W bardzo głupim położe-
nieniu znaleźli się zwolennicy „*Polskiej*
kiem musieli także zakład pracy opu-
ścić, narażając się przez to na gorzkie
wymówki ze strony policji.

„Zgromadzeni pracownicy kolejowi
z węzła Warszawa - Praga w domu Z.
Z. K. na Nowem Bródnie, po zapozna-
niu się z ogólną sytuacją w kolejni-
ctwie, wyrażają całkowitą solidarność
z uchwałami, zapadłymi na międzyo-
kręgowej konferencji działu mechaniki
nego z dn. 10.XII 1933 r. i postanawia-
ją wszelki zamach na prawa socjalne
i ustawodawstwo robotnicze odeprzeć
wraz z całą klasą robotniczą Polski
wszystkimi rozporządzalnymi środkami.

Zgromadzeni wzywają ogół kolejar-
ski, aby w obliczu ataków zorganizowa-
wanego kapitału i „*sanacji*” na angiel-
ską sobotę — grupowali się w klaso-
wym Związku ZZK, celem skuteczniej-
szej obrony dotychczasowych praw”.

Po wyczerpaniu porządku dnia wśród
okrzyków na cześć ZZK i solidarności
robotniczej — zgromadzenie zostało za-
kończono postanowieniem obrony zasad
8-mio godzinnego dnia pracy.

Zmiana na zamku

W najbliższym czasie ma ustąpić
szef kancelarii p. Prezydenta dr. Hel-
czyński, którego stanowisko ma objąć
poseł z BB. p. Świeżawski.

Znamienne jest, że dotychczasowy
szef kancelarii dr. Helczyński ma za so-
bą przeszłość zarzewiacką, gdy p.
Świeżawski należy do konserwatywnej
grupy BB. Świadczą to o stałej i syste-
matycznej ewolucji, jaką przechodzi
B. B.

W końcu zauważyć należy, że kan-
dydatura p. Świeżawskiego wysuwana
jest przez BB., decydujący głos wszak-
że będzie miał sam p. Prezydent.

Bal prasy

dnia 1 lutego 1934.

Robotnik hutniczy

„*Polonia*” zamieszcza następujące cy-
fry:

W ciągu całego roku 1933 przydzielili
Syndykaci hutom ogółem ok. 189 tys. t.
zawieszki. Jak dalece niewystarczająca
jest ta ilość zatrudnienia i jak katastro-
falna musi być obecnie zarówno sytuacja
tego przemysłu, jak i zatrudnionych
przezeń mas robotniczych, można naj-
lepiej ocenić, gdy się weźmie pod uwagę,
że przeciętna miesięczna ilość zamówie-
ń, przydzielonych hutom przez Syn-
dykat, wynosiła w 1928 r. 59.383 t., a w
1929 r. 42.359 t. W samym tylko III-im
kwartale 1928 r. ilość zamówień, przy-
dzielonych hutom przez Syndykat, wy-
nosiła 203.392 t., a więc o przeszło 14.000
t. więcej, niż w całym roku 1933.

Wprost tragiczna jest sytuacja robot-
ników, zatrudnionych w hutach, a zwi-
łaszcza w związanych z hutami zakładach
przetwórczych. Robotnicy bowiem w
hutach pracują zaledwie ok. 3 dni w ty-
godniu, a w zakładach przetwórczych
zdarza się niejednokrotnie, że robotnik
pracuje zaledwie 4—5 dni w ciągu całego
miesiąca.

Nic też dziwnego, że suma zarobków,
wypłaconych zatrudnionym w hutnic-
twie robotnikom w ciągu 1933 r., wyno-
siła zaledwie 36 proc., a więc niewiele
więcej, niż jedna trzecia część zarob-
ków, wypłaconych w ciągu 1929 r.

W górnośląskich hutach żelaza

Znowu zamach na placę

Robotnicze związki zawodowe na Ślą-
sku otrzymały od Zw. Pracodawców
Przemysłu Górniczo - Hutniczego pismo,
zapraszające je na posiedzenie wydziału
fachowego dla hut żelaza.

Zw. Pracodawców ma wystąpić z wnio-
skiem o 15 proc. obniżkę zarobków a-
kordowych w hutach żelaza.

Robotnicy Włocławka

Przeciwko krzywdzącym ustawom

(Kor. własna).

(Przed kilku dniami odbyło się we Wło-
cławku, w lokalu Rady Zawodowej, ze-
branie członków związków zawodowych,
na którym uchwalono protest przeciwko
nowym ustawom, odbierającym t. zw.
„*angielską sobotę*”, zmniejszającym pro-
cent za nadliczbowe godziny i zmniejsza-
jącym wynagrodzenie za urlopy.)

Metaloicy z druciarńi „*Clavus*” nie
podpisali deklaracji „*Ubezpieczalni Spo-
łecznej*”, protestując w ten sposób prze-
ciwko narzuconej ustawie scaleniowej.

S. P.
Lucjan Pietraszek
Towarzysz Sztuki Drukarskiej
po długich i ciężkich cierpieniach zmarł
dn. 15 stycznia 1934 r., przeżywszy lat 35
Pogrążona w głębokim smutku żona
zaprasza krewnych, kolegów, przyjaciół
i znajomych na wyprowadzenie zwłok
z kaplicy szpitala Wolskiego w czwar-
tek, t. j. dn. 18 stycznia o g. 14-jej na
cmentarz św. Wincentego (na Bródnie)

List do Redakcji

BILETY ULGOWE DLA PRACOWNI- KÓW PAŃSTWOWYCH.

Zapowiedź ulg dla żon urzędników
etatowych oraz dla pracowników pro-
wizorycznych, kontraktowych, oraz ich
żon ukazała się w prasie łącznie z wia-
domością o obniżce plac ogromnej wię-
kszości pracowników łącznie z tak zw.
„*zaszeregowaniem*”.

Ma to być, zdaje się, osłoda za stratę
7% poborów oraz nagrodą za „*skwapli-
we*” zapisywanie się na „*Pożyczkę Na-
rodową*”.

Ciekawą rzeczą jest to, że o ile cho-
dziło o redukcję poborów oraz o pobra-
nie „*Pożyczki Narodowej*”, wykonano
pracę obliczeń, związanych z temi ak-
cjami, w ciągu rekordowo wprost krótko-
kiego przeciągu czasu. Również cieka-
wym jest, że mimo ogłoszenia, iż nowe
ulgi kolejowe obowiązywać mają od
1 stycznia r. b. dotychczas nie zdołano
uporać się z „*nawałem*” pracy związa-
nej z wprowadzeniem w życie tej refor-
my.

Przepraszam, zdążono na czas zawi-
domić kasy kolejowe o podrożeniu bi-
letów miesięcznych w okręgach obsługi-
wanych przez pociągi podmiejskie —
natomiast okazały się widocznie niepo-
konane trudności w zawiadomieniu
tychże kas o ulgach, jakie miały być
od tegoż terminu stosowane. Urzędni-
cy nie otrzymali też legitymacji, upra-
wniających ich do korzystania ze świe-
żo im jakoby przyznanych ulg.

Jest to symptomatyczne dla dzisiejsze-
go stosunku władz do szarego człowieka.

Tam gdzie chodzi o dobro jednostki,
nikt nie śpieszy się w ułatwieniu mu
życia, które dzięki coraz trudniejszym
warunkom ogólnym układa się coraz
ciężej. A przecież dziś szczególnie
człowiek zasługuje na to, by mu okazać
tę odrobinę dobrej woli, na jaką całość
zdobyć się jest w stanie.

Zasługuje na nią też urzędnik pań-
stwowy, ciężko doświadczony wzmagą-
jącym się kryzysem i zależny nie od
prywatnego przedsiębiorcy, a od tych
których zadaniem jest m. in. wyrobić
w społeczeństwie ducha humanitaryz-
mu, stanowiącego podstawę wszelkiej
spółnoty.

Urzędnik państwowy.

nieograniczone
możliwości
ohwiera
przed
tobą

LOS
z kolekturą
a. wolanska

LOS I kl. 29 Loterji Państw.
[uż sprzedajemy
Ciągnięcie: 16, 17, 19 i 20 lutego b.

WARSZAWA, CENTRALA: NOWY ŚWIAT 19
ODDZIAŁY: Marszałkowska 129, Nowy Świat 33.
Wileńska 11, Chłodna 20.

Przemysł w rękach kapitału zagranicznego

Mowa pos. tow. Z. Piotrowskiego, WYGŁOSZONA WE WTCREK W SEJMIE.

Statystyka stwierdza, że najważniejszą gałęzią przemysłu polskiego są w przeszłości 50 proc. w rękach kapitału zagranicznego. W uzasadnieniu do projektu rządowego czytamy, że należy uświadomić konsumenta o istnieniu i możliwościach rozwoju przemysłu w Polsce. Nietylko to trzeba robić, trzeba podnieść konsumpcję. A jaka jest rzeczywistość polska? Mówiąc o tych rzeczach, o „sanacyjnych“ szaleństwach gospodarczych niejednokrotnie wskazywaliśmy na konieczność wzmocnienia konsumpcji. Dziś doszliśmy do rzeczy, które biją w oczy. Miarodajny bardzo organ, N. I. K. wprost w formie poważnych oskarżeń pod adresem wytwórczości polskiej przytacza przykłady, że ceny wyrobów przemysłu skartelizowanego są utrzymywane w dzisiejszym kryzysie na poziomie z okresu najlepszej koniunktury z lat 1928 i 1929. Nietylko są utrzymywane na tym poziomie z przed 4 czy 5 lat, lecz w wielu wypadkach są wyższe. Kolej, która bierze ogromne ilości węgla, w zeszłym roku płaciła po 25 i 29 zł. za tonnę, na bieżący rok wprawdzie ma płacić 20 zł. za tonnę, ale koszt własny kopalni wynosi od 8 do 14 zł. Nie wystarczy cechować wyroby krajowe, trzeba wskazywać po imieniu na te rzeczy, na żelazo, węgiel, drzewo, zapalki, których konsumpcja w ostatnich trzech latach ze 111 tysięcy skrzyń spadła do 93 tysięcy skrzyń.

Z projektem popierania wytwórczości krajowej przychodził Min. Przemysłu i Handlu, które jednocześnie wobec Min. Kolei bierze w obronę wysokie ceny kartelowe, wprost zmusza inny resort tego samego rządu do płacenia wysokich cen.

P. Poznański w książce o „Ideach państwowych w przemyśle polskim“ pisze, iż większość naszych przedsiębiorstw to przedsięwzięcia słabe, technicznie przestarzałe,

prowadzone przez ludzi, którzy bardzo dużymi pozycjami osobistymi obarczają koszty handlowe przedsiębiorstwa, polityka tych przedsiębiorstw to pompowanie środków finansowych ze Skarbu Państwa. Polityka wytwórczości krajowej polega na najwyższych cenach, na jaknajgorszych warunkach pracy i najniższych płacach, co w rezultacie powoduje najniższą konsumpcję. Konsumpcja cukru spadła do 9 kg. na głowę, podczas gdy w Danii i Anglii wynosi od 45 do 52 kg., bo u nas cukier kosztuje 1.45 za kg., a na eksport przy premjach 20 kilka groszy za kg.

Spełnia się to, co było zapowiedziane w zeszłym roku w wydanym przez Lewiatan „programie gospodarczym“, w którym p. Wierzbicki powiedział, że trzeba likwidować ubezpieczenia społeczne, darować zaległości podatkowe, zerwać z dotychczasowym nastawieniem na klasę robotniczą. Z innym nastawieniem zabierają się do tej rzeczy w Ameryce. Roosevelt powiada, że gospodarka kapitalistyczna doprowadziła do katastrofy.

Marszałek: Przywołuje p. posła do rzeczy.

Tow. Piotrowski: I u nas nie oznaczanie wyrobów wzmocni konsumpcję, tylko podniesienie zdolności konsumpcyjnej. Polega ona na tem, żeby świat pracy był należycie płacony, żeby stopa życia była wyższa, żeby było gwarantowane minimum płacy i określone maksimum czasu pracy. Trzeba mieć odwagę spojrzeć w przyszłość i powiedzieć, że dzisiejsza gospodarka skończy się katastrofą dla Państwa. Dla konsumenta trzeba nowych planów, które będą szły po linii interesów konsumenta. Nie tylko kontrola przemysłu, ale słuszny i sprawiedliwy podział dóbr, wytwarzanych przez ogół.

Tajny Rząd hitlerowski w Zagłębiu Saary

Z Genewy donoszą, iż sekretariat generalny Ligi Narodów ogłosił tekst petycji „Frontu niemieckiego“ do Ligi Narodów i odpowiedź szefa Rządu Zagłębia Saary, Knoxa.

Przesyłając tę petycję do Rady Ligi Narodów, Rada rządząca Zagłębiem Saary oświadcza, iż wstrzymując się od wypowiedzenia sądu o wydarzeniach politycznych poza granicami terytorium Saary, nie może jednak pozostać obojętną wobec działalności wyrotowej stronnictwa politycznego, które działa w porozumieniu z czynnikami zewnętrznymi.

Komisja rządząca stwierdza akty terrorizmu, prześladowanie żydów i przeciwników politycznych przez hitlerowców Zagłębia Saary.

Stronnictwo narodowo - „socialistyczne“ organizuje potajemną administrację, obejmuje samowolnie funkcje rządowe, zwracając się z wezwaniami do władz komunalnych lub komunikując się bezpośrednio z władzami niemieckimi w sprawach naturalizacji oraz wydając zaświadczenia, na podstawie których przyśyłki mają być zwalniane od cła. Pomimo surowego zakazu, organizacje hitlerowskie o charakterze wojskowym istnieją w dalszym ciągu, odbywając systematyczne ćwiczenia. W jednym z dokumentów, będących w posiadaniu Komisji Rządzącej Zagłębia Saary, jeden z funkcjonariuszy narodowo - „socialistyczny

oświadcza, iż może w ciągu kilku godzin zmobilizować oddział 1500 ludzi z samochodami i motocyklami.

W tych warunkach Komisja Rządząca Zagłębia Saary wyraża głębokie przekonanie, że wydane przez nią zarządzenia

nie powinny ulec żadnemu złagodzeniu. Komisja nie spełniła swego obowiązku, ukrywając przed Ligą Narodów sytuację istniejącą w Zagłębiu Saary od chwili, gdy partja hitlerowska odgrywa tam poważną rolę.

Sprawa Niemiec i Polski w parlamencie francuskim

W senacie francuskim kontynuowano wielką debatę, poświęconą polityce zagranicznej. Przewodniczący komisji wojskowej senatu generał Bourgeois wygłosił znamienne przemówienie, w którym wywodził obecny stan zarządzeń przygotowawczych Rzeszy, umożliwiających natychmiastowe przeprowadzenie mobilizacji sił zbrojnych na wielką skalę. Zdaniem generała, Reichswehra obecnie jest jednym obozem szkolnym dla przyszłych dowódców i stanowi organizację ramową, która w każdej chwili może

wchłonąć wyszkolone formacje półwojskowe partji hitlerowskiej. Następnie przemawiał minister Paul Boncour, który podkreślił konieczność zachowania samodzielności Austrii, przechodząc do omówienia ogólnej polityki europejskiej minister oświadczył, iż wszelkie pogłoski o rozluźnieniu się stosunków, łączących Francję z Polską i Małą Ententą, są legendą, gdyż współpraca z temi państwami obecnie jest ściślejszą, aniżeli kiedykolwiek.

Dalsze trzęsienia ziemi w Indiach

Z Kalkuty donoszą, iż w okręgu niewiedzionym trzęsieniem ziemi, wydarzyły się nowe ciężkie wstrząsy, powodując ofiary w ludziach i olbrzymie straty materialne. W miejscowości Patna ogólna liczba zabitych wynosi do 400. Ponad 4.000 domów runęło. W Mirzapur zaważyło się dziś ponownie 200 domów. Najbardziej ucierpiała miejscowość Jamalpur, która robi wrażenie ruinowa po zbombardowaniu. Dworzec jest całkowicie zniszczony.

Liczba zabitych w Jamalpur wynosi dotychczas 60, rannych ponad 1.000.

Również z innych miast nadchodzi tragiczne wiadomości. W Darjiling, rezydencji letniej gubernatora Bengalu, kilkadziesiąt kobiet zostało podczas pracy na plantacjach herbaty zasypanych przez obsuwającą się górę. Połowa miasta całkowicie zniknęła z powierzchni ziemi. Liczba zabitych w tem mieście przekracza 200 osób. Rannych jest 6.000. Straty materialne wynoszą kilka milionów funtów.

Śmierć 3 robotników pod zwaliskami góry

Na przełęczy Gerlos w Tyrolu wydarzyła się wczoraj katastrofa, spowodowana osunięciem się ściany skalnej nad drogą, wiodącą przez przełęcz. Masy

kamieni przygmiotły robotników, zatrudnionych przy budowie drogi. Trzech poniosło śmierć, kilku zaś większe, lub mniejsze obrażenia.

Katastrofa samolotu

Koło Mariensiel (Oldenburgja) w czasie przymusowego lądowania rozbił się samolot pasażerski „Luftdienst“. Pięciu pasażerów odniosło rany, samolot zaś został poważnie uszkodzony. Wśród rannych znajduje się znany niemiecki lotnik

challenge'owy Osterkamp. Wypadek ten budzi tem żywsze zainteresowanie, że nie pozwolono prasie podawać bliższych szczegółów o katastrofie ani podać nazwisk dalszych 4-eh pasażerów.

Wiadomości telegraficzne

NOWA WIELKA AFERA WE FRANCJI

Z Lille donoszą o wykryciu skandalu finansowego w jednym z przedsiębiorstw budowlanych. Dotychczas wpłynęło 37 skarg. Nadużycia mają wynosić kilkadziesiąt milionów franków. (ATE).

16.000 GÓRNIKÓW STRAJKUJE W PENNSYLVANII

Z Nowego Jorku donoszą, że w zagłębiu antracytowym w Pensylwanii wybuchł strajk. Dotychczas do strajku przystąpiło około 16.000 górników. (ATE).

Jak w średniowieczu...

Przymusowa praca dla dziedzica

Rząd zgłosił do Sejmu projekt ustawy o „sakodnictwie leśnym i polnym“.

We wtorek odbyło się pierwsze czytanie tej ustawy, przy której to sposobności zabrał głos tow. Nowicki.

Sprawa własności prywatnej w ustroju kapitalistycznym oczywiście jest rzeczą bardzo ważną. W szczególności w rolnictwie zawsze czyniono wielkie wysiłki, aby uchronić wielką własność przed biedotą wiejską. Tymczasem prawo własności na wsi nie jest jeszcze dość mocno ugruntowane w umyśle ludności i chłopci uważają, że las zasiał Pan Bóg i jest on dla wszystkich ludzi.

Przedłożona obecnie ustawa przewiduje znowu bardzo wysokie kary, co jest chyba niedopuszczalne w obecnym okresie. Do określenia wymiaru kary powołane są władze administracyjne, a nie sądowne. Doświadczenie uczy, że nieraz takie kary są stosowane ze względów

politycznych. Zresztą niektóre z tych kar są krzyżaco niesprawiedliwe. Jeżeli ktoś przejdzie przez cudzy las, może będzie musiał zapłacić 500 zł. grzywny. Jeżeli weźmie sobie jakąś gałąź czy kijek — będzie musiał zapłacić odszkodowania 5 zł., a starostwo może go ukarać grzywną do 2.000 zł., a ponadto aresztem do 2 miesięcy. Ponieważ w obecnym czasie bezrobocia może zająć wypadek, że ktoś, kto umiera z głodu nawet chętnie pójdzie do aresztu, więc znalazł się w tej ustawie przepis, dotychczas nie praktykowany, że zamiast aresztu albo grzywny władza może wyznaczyć odpowiednią ilość dni, które „przestępca“ musi odrobić według cennika, jaki obowiązuje na miejscowym rynku. Ten przepis uważamy za skandaliczny, przypominający wieki średnie. Projekt odesłano do Komisji.

Walki rewolucyjne na Kubie trwają

Na Kubie wciąż wrę. Obecnie jeden z pułków lotniczych zbuntował się przeciw prezydentowi i wznicił krwawe walki w Hawannie. Ilustracja nasza przedstawia karabin maszynowy na tarasie pałacu prezydenta Kuby, gdzie przygotowano wojsko do odparcia ewentualnego ataku buntowników.

Zatarg regulaminowy

Na wtorkowym posiedzeniu Sejmu przy pierwszych czytaniach projektów rządowych marszałek zakomunikował, że Rząd wyraził życzenie, żeby ustawa o ratyfikacji protokołu z Czechosłowacją załatwiona została przez obie Izby do d. 20 b. m. Wobec tego marszałek stosuje art. 18 regulaminu i zarządza rozprawę nad tym punktem.

Pos. St. Stroński zaznacza, że chodzi o umowę, której początek datuje się od września r. z. Było dość czasu na to, żeby ustawa była przedłożona Sejmowi i poszła normalną drogą przez Komisję. Art. 18 przewiduje skrócone postępowanie tylko dla spraw nagłych i wyjątkowych, jak np. klęski żywiołowe. Być może niedbałość Rządu — powiada p. Stroński — przybrała rozmiary klęski żywiołowych... Nie chcemy przeszkadzać, skoro sprawa jest pilna.

Przy sposobności zwraca też mowca uwagę, iż o ratyfikacjach umów dokonywanych bez Sejmu, a tylko przez p. Prezydenta sejm powinien być powiadamiany, ale rzecz ta jest od dłuższego czasu zaniedbywana. Jest to sprawa bardzo ważna, na którą mowca zwróci uwagę przy omawianiu budżetu p. Prezydenta.

Ustawę ratyfikacyjną po referacie pos. Rubla przyjęto.

Najbliższe posiedzenie Sejmu

Następne posiedzenie Sejmu odbędzie się dnia 19 b. m. o godz. 4 popołudniu.

Zgon tow. Borysa

W Mikołowie zmarł w 96-ym roku życia najstarszy członek P.P.S. w b. zaborze pruskim Józef Borys. (PAT.).

Bezrobotny zastrzelony przy zabieraniu węgla

Na linii kolejowej RADZIONKÓW — ROJCA strażnik kolejowy rozpedził w dn. 13 b. m. wieczorem GRUPĘ BEZROBOTNYCH, zabierających węgiel, przy czym WYSTRZELIŁ KILKAKROTNIE Z REWOLWERU.

Przygotowania do wyborów w stolicy

Komisarz rządowy w Warszawie

Mianowanie Komisarza na ratuszu warszawskim uchodzi za rzecz pewną.

Po uchwaleniu przez Radę Miejską budżetu nastąpi przesłanie tego budżetu do Ministerjum Spraw Wewnętrznych, które w związku z rozpatrzeniem budżetu miasta zarządzić ma rozwiązanie Rady Miejskiej i Magistratu m. Warszawy.

Wybory do samorządu odbędą się w maju lub najdalej w czerwcu. Przygotowania wyborcze są w całej pełni.

Magistrat rozsyła obecnie zawiadomienia o wciągnięciu na listy wyborcze. Wszelkie sprostowania, wyniki z niewłaściwego zapisania na listach, należy korygować do 20 stycznia.

Już ten fakt wskazuje na pośpiech przygotowań do wyborów.

„Sanacja“ bardzo energicznie pracuje nad zmontowaniem własnego aparatu. B. dyrektor tramwajów miejskich p. Kühn postawiony został na czele sekcji samorządowej w stołecznej organizacji BBWR.

Potworzono liczne komisje i instytucje, których zadaniem będzie przygoto-

wywanie opinii na okres wyborczy.

Kto zostanie ostatecznie komisarzem? — jeszcze wiadomo. Powódź nazwisk zalewa codziennie szpalty prasy.

Wymieniani byli dotychczas na to... stanowisko: b. premier Prystor, woj. Jaroszewicz, gen. Składkowski, p. Kühn, woj. Jaroszewicz, woj. Jaszczółt, Działosz, ostatnio mówi się o wice - ministrze Korsaku, jednym ze współautorów ustawy samorządowej.

Komisarz rządowy przeprowadzać będzie w Warszawie wybory. Aby ułatwić obozowi rządowemu akcję wyborczą, Komisarz ma uczynić w okresie kampanji wyborczej kilka efektownych posunięć, które wyzyskane zostaną później agitacyjnie przez „sanację“.

Obecnie w Magistracie przy współudziale decydujących czynników prowadzone są prace nad „geografją wyborczą“ którąby gwarantowała zwycięstwo „sanacji“.

Ostatecznie geografia ta zostanie zatwierdzona dopiero przez Komisarza.

Przedkongresowa Konferencja Okręgowa P.P.S. Śląska Cieszyńskiego

Konferencja odbyła się w dn. 6 b. m. w „Domu Robotniczym” w Czechowicach.

Konferencję zajął i przewodniczył jej przewodniczący OKR., tow. Zieleźnik, naczelnik miejscowej gminy. Przemówienia powitalne wygłosili: tow. Roman Motyka, imieniem OKR. Śląska Górnego, tow. Glücksmann, poseł na nie katowickiej „Gazety Robotniczej”, cjalistyczny Partii Robotniczej w Polsce i tow. J. Wiesner, imieniem Komisji Związków Zawodowych w Bielsku.

Do Komisji Mandatowej, której po-

wierzone również funkcje Komisji Matki, wybrano tow. tow.: Suma, Janika, oraz skarbnika, tow. Galusa — wynika, że w okresie sprawozdawczym istniało czynnych Komitetów Miejsowych P. P. S. 32 do 36, tylko 19 jednak nadesłało swoje sprawozdania. W tych 19 Komitetach liczba członków wynosi 1000, z czego 532 jest bez pracy i bez stałego zarob-

ku. Wszystkich płacących członków jest około 1.200. Kobiet, należących do ogólnej organizacji, jest 53, do osobnej Organizacji Kobiet P. P. S. — 250.

Do najważniejszych dokonanych prac zaliczyć należy stworzenie w r. 1932 własnego organu prasowego „Głos Śląska Cieszyńskiego” (tygodniowe wydanie katowickiej „Gazety Robotniczej”).

Najbliższym zadaniem wszystkich towarzyszy musi być gorliwe i wytrwałe zatroszczenie się o prasę partyjną; w tej sprawie wydaliśmy obszerny okólnik, który rozesłano do 160 organizacji i mężów zaufania. Komitety miejscowe odbyły 245 posiedzeń i konferencji, 123 zgromadzeń organizacyjnych, 36 wieców publicznych, 30 wieców z udziałem posłów. Sprawozdanie omawia wspaniały przebieg urządzonych demonstracji, strajku manifestacyjnego i zgromadzeń.

Jednymyślnie przyjęty został wniosek, przedłożony przez tow. Mazura (imieniem Komisji Rewizyjnej) o przyjęcie sprawozdań do wiadomości i o udzielenie absolutorjum ustępującemu OKR-owi.

Referat o położeniu gospodarczym i politycznym, oraz o zadaniach XXIII Kongresu P. P. S., wygłosiła delegatka C.K.W., tow. sen. Kluszyńska.

Po doskonałej i przekonującej charakterystyce obecnego stanu rzeczy w Polsce, referentka podniosła ofiarność, odwagę i świadomość swej dziejowej roli tych, którzy, często w pojedynkę, w odludnych miejscowościach, o głodzie i chłodzie śmiało szerszą socjalizm.

Tow. sen. Gross w dłuższym przemówieniu wykazywał konieczność opracowania programu gospodarczego, któryby w niezbity sposób udowodnił, że już w dzisiejszym okresie przejściowym istnieje obiektywna możliwość dostarczenia wszystkim pracy, zarobku i znośnego dobrobytu. Droga do tego jest zmiana ustroju finansowego.

W dyskusji zabierali głos tow. tow.: pos. Machej, Rejger, Kluszyńska, Zemlak, Czylok, Janiakowa, Zawada, Zygmunt Gross, oraz odpowiadał tow. sen. D. Gross.

Jednymyślnie uchwalono przedłożone przez tow. Rejgera rezolucje, które podamy w następnym numerze, jak również skład nowego OKR. PPS.

Obrazy zamknięto okrzykami na cześć P. P. S.

Sąd Okręgowy w Białymstoku Rozwiązał Oddział Związku Drzewnego

(Kor. własna).

Sąd Okręgowy w Białymstoku 15 b. m., po rozpatrzeniu sprawy zawieszono przez Starostę Powiatowego Białostockiego Oddziału Związku Rob. Przem. Drzewnego w Nowosiolkach. postanowił Oddział ten rozwiązać.

Dom bez właściciela

Istnieje w Warszawie jedyny dom, w którym nikt się nie upomina od lokatorów o komorne. Poza dom w tym nie są prowadzone meldunki. Chodzi o niewielki budynek, zamieszkały przez kilka rodzin przy ul. Szczęśliwickiej 26.

Właściciel tego domu, niejaki Lelenkiewicz porzucił Warszawę, wyjeżdżając w niewiadomym kierunku. Nie zostawił administratora, ani też rządcy. To też wszelkie formalności meldunkowe, załatwiane są przez lokatorów bezpośrednio w wydziale ewidencji ludności.

O ile właściciel domu nie odnajdzie się, wówczas będzie zaangażowany rządcą na koszt przymusowej administracji tego budynku. Administracja taka ma być zarządzona przez władze rządowe.

Bezpłatne koperty i papier do znaczków pocztowych

W Ministerjum Poczty i Telegrafów trwają prace nad obliczeniem kosztów, jakie pociągnąć ma za sobą wprowadzenie bezpłatnego dodawania kopert i papieru do znaczków pocztowych dla ubogiej ludności. Inowacja ta zastosowana ma być przez Ministerjum z nowym rokiem budżetowym od 1-go kwietnia rb. Ministerjum Poczty i Telegrafów nie powzięło jeszcze dotąd decyzji, czy dodawanie kopert zastosowane będzie w urzędach mniejszych, czy też na terenie wszystkich urzędów pocztowych. (PID).

Światowid

Zaledwie wczoraj

Zbyt wiele widziliśmy ostatnio głębokich filmów, poruszających zasadnicze zagadnienia społeczne i psychologiczne, aby móc do głębi przejść się naiwną w pomyśle, jak i w ujęciu tragedią dziewczyny, która w niewinności 18-letki ofiarowuje swą miłość poznanemu na balu młodzieńcowi, a potem zrywa się ze swym środowiskiem i życiem światowym, poświęcając się pracy, wychowaniu nieślubnego syna i marzeniu o ponownej „jedynie nocy” ze swym byłym uwodzicielem — ani cierpienie bohaterki, ani jej przeżycia psychologiczne nie zostały sformułowane w formie, odpowiadającej dzisiejszym wymaganiom publiczności. Są za naiwne i zabardzo „cukierkowe”. Jedynie momenty, w których na ekranie ukazują się ów syn, wzruszają widza, dzięki niezwykle silnej ekspresji mimicznej dzieci, odtwarzających kolejno wzrastającą pieczę uroczę, ale nieprzekonywającej w swej grze nieznaną dotąd artystki Salivan.

John Boles jest zbyt banalny zarówno w typie urody, jak i w mimice, aby jego przeżycia mogły szczególnie zainteresować czy wzruszyć widza.

Obraz może się podobać tylko ludziom, szukającym na ekranie widoku wykwintnych salonów milionerów, hałaśliwych sal dancingu i sentymentalnych lez nad losem nieświadomionej niewinności. Całość jest stanowczo mdła. Nawet śmierć bohaterki nie robi wrażenia, gdyż nie umiano dociągnąć do należytego napięcia dramatycznego. Nadprogram ciekawy. Ika.

Kto wygrał na loterii?

Wczoraj podczas ciągnięcia loterii główne wygrane padły na następujące numery:

I ciągnięcie.

Po 10.000 zł. n-ry: 46844 73238 166553.
Po 5.000 zł. n-ry: 123597 142216.
Po 2.000 zł. n-ry: 382 5066 19532 28396 48408 53464 65814 65816 66284 85524 99267 116324 128114 138123 146152 150229 152832 163494.
Po 1.000 zł. n-ry: 16854 23183 23765 28889 32402 42918 43282 43339 46138 52439 56812 63945 66846 77200 80735 95742 97164 97228 102626 113255 116164 117291 121060 123639 128627 129251 133328 135098 142879 149995 150119 153651 158648 159844.

II ciągnięcie.

50.000 zł. nr. 86462.
Po 15.000 zł. n-ry: 9645 150502.
Po 10.000 zł. n-ry: 110367 139741.
Po 5.000 zł. n-ry: 1739 35268 73990 118016 118183 125451.
Po 2.000 zł. n-ry: 19728 57507 72616 97973 103491 113654 136582 140153 141473 141542 149078 154754 165558.
Po 1.000 zł. n-ry: 1562 3192 5930 8770 22368 32142 35610 37627 41543 46794 47063 51306 60030 63662 76248 76780 88113 88209 88727 100292 100443 107581 109366 110363 122608 126236 127037 130315 135307 132288 137019 146335 150838 153083 154338 159522 165485 168057 168987 169018.

Z miasta

w kilku słowach

KONFERENCJA W SPRAWIE USPRAWNIAJĄCYCH PRACY URZĘDÓW SKARBOWYCH. W dniu dzisiejszym odbędzie się w stolicy konferencja naczelników urzędów skarbowych, zwołana przez Grodzką Izbę Skarbową. Tematem obrad będzie kwestja usprawnienia pracy urzędów skarbowych na terenie Warszawy.

50-LECIE WODOCIĄGÓW W WARSZAWIE. W r. b. przypada 50 rocznica istnienia nowoczesnych urządzeń wodociągowych w stolicy. Uruchomienie obecnie działających stacji pomp nastąpiło bowiem w r. 1884. Dyrekcja wodociągów zamierza uczcić to rocznicę specjalnym obchodem.

ZIEMIANKI I WĘGIEL DLA BEZROBOTNYCH. W okresie od 15 grudnia 1933 r. do 11 stycznia 1934 r. Obywatelski komitet pomocy społecznej zaopatrzył z przydziału grudniowego w ziemianki 9.190 rodzin bezrobotnych, wydając im łącznie 459.500 kg. Poza to w tym samym czasie również z przydziału grudniowego, wydano 512.050 kg. węgla 10.241 rodzinom. Wreszcie wydano 2.014 porcji mieszanki kawowo - cukrowej wagi 1.510.50 kg.

EPIDEMIA TYFUSU PLAMISTEGO. W związku z zaobserwowaniem wypadkami tyfusu plamistego na terenie woj. poleskiego, delegował Ministerjum Opieki Społecznej naczelnika wydziału chorób zakaźnych d-ra Palestra dla przeprowadzenia inspekcji terenów zagrożonych epidemią.

MŁODA, inteligentna poszukuje posady maszynistki, sekretarki. Tel. 11-36-82. 3-5 pp.

Co wyświetlają kina?

AMOR: „Jego Ekszelencja Subjekt” i popisy.
ANTINEA: „Pozwólcie nam żyć” i „Krwawy ślad”.

APOLLO: „Prokurator Alicja Horu”.
ATLANTIC: „Przygoda na Lido”.
AS: „Marokko” i „Na Sybir”.
BAJKA: „Generał Czeng” i rewja.
CASINO: „Prywatne życie Henryka VIII”.

COLOSSEUM: „Szturmowa Brygada” i wielka rewja.

COLOSSEUM MALE: „Pat i Patachon jako włóczędzy” i „Pałac na kółkach”.
CRISTAL: „Syn Indji” i „Każdemu wolno kochać”.

CZARY: „Królowa szybkości”.
CORSO: „Kawalkada” i rewja.
FAMA: „Dzieje grzechu” i „Młodość na zamówienie”.

FILHARMONJA: „Niewidzialny człowiek”.

FORUM: „Biały upiór” z Belą Lugosi.
GLORIA: „Płonąca preria”.
HELJOS: „Przybłęda” z Iną Benitą.
HOLLYWOOD: „Tancerki z Buenos Ayres” i rewja „Karnawał w Hollywood”.

ITALJA: „Odmęt ulicy” i rewja „Godzina z nami”.

IKS: „Młode skrzydła” i „10% dla mnie”.

KOMETA: „Tysiąc i druga noc” i rewja.

LOS: Od 4 dla młodz. „Dobroczyńca Ludzkości”. Od 8 dla dorosł. „Ludzie w hotelu”.

LUX: „U progu szczęścia” z Ewelina Holt i „Dusze w niewoli”.

MASKA: „Turbina 50.000”.

MAJESTIC: „S.O.S. — Góra lodowa”

MEWA: „Uśmiech szczęścia” i „W tajnej służbie”.
MIEJSKI: „Wielka grzesznica”.

KINOTEATR MIEJSKI **85 gr.**
WIELKA GRZESZNICA
85 gr. KUPON ULGOWY na I miejsca

Codziennie o godz. 4.30 pp.
POD TWOJĄ OBRONĘ (dozwolony) po cenach popularnych.

NOWA TOMBOLA: „Pocałunek przed lustrem” i „Cohn i Kelly w Hollywood”.
PALACE: „Klub dzentelmenów” i rewja.

DZIS PREMERA
W Kino-Rewji „PALACE”
najnowszy przebieg „Paramounta”

„Klub Dzentelmenów”
W rol. główn. CLIVE BROOK
Na scenie: REWJA z udziałem **CHÓRU DANA, K. KRUKOWSKIEGO, L. LAWINSKIEGO** na czele całego zespołu.

PETIT TRIANON: „Tylko nie w usta” i „Nieznaną sprawca”.
PRAGA: „Ludzie za kratkami” i rewja.

PROMIEN: „Miłość zloczyncy”.
RAJ: „Pod fałszywą flagą”.
RIVIERA: „Zaczarowany dywan” i „Burza nad Zakopanem”.

ROXY: „Noc w Kairze” z Ram Navarro.

STYLOWY: „Nowa pieć”.
SOKÓL: „To to”.
TON: „Sekret kobiety” i „Buster Keaton”.

UCIECHA: „Orły na uwięzi” (Mały-gin).

M. SAŁTYKOW - SZCZEDRIN.

Wierny Trezor

Z rosyjskiego tłumaczył St. Leśniewski. (Dokończenie).

Raz tylko przebudziło się w nim coś w rodzaju ambicji — kiedy bodącej krocie gospodarza Rochli, na żądanie miejscowego pastucha, zawieszono dzwonek na szyi. Prawde rzec, pozazdrościł jednak, gdy poczęła dzwonić po dziedzińcu.

— Oj, jakie masz szczęście; a za co? — rzekł do Rochli. — Cała twoja zasługa, że wydoją z ciebie co dnia pół wiadra mleka, w samej zaś rzeczy, jaka to zasługa? Mleko masz zadarmo, niezależnie od ciebie; karmią cię dobrze — dużo mleka dajesz; marnie karmią — wnet mleko przestajesz dawać. Kopytem o kopyto nie stukniesz, by panu się zasłużyć, a oto jak ciebie nagradzają! Ja zaś, sam z siebie, motu proprio, dzień i noc męczę się, nie dojem, nie dośpię, jużem ochrypli od wiecznych alarmów — i żeby choć jaką grzechotkę mi dali. Masz, powiada Trezorku, wiedz, że służby twoje cenię!

— A łańcuch — to co? — odparła Rochla.

— łańcuch?!

Wtedy dopiero zrozumiał. Do tego czasu myślał, że łańcuch to łańcuch, okazało się tymczasem, że to coś w rodzaju znaku masonskiego. A zatem był nagrodzony już na samym początku, nagrodzony już w tym czasie kiedy jeszcze nic nie zasłużył. I że oddał pozostaje mu o jednym tylko marzyć: by stary, zardzewiały łańcuch (kiedyś zerwał go nawet) zdjęto i kupiono mu nowy, moony.

Zaś kupiec Worotilow jakby podsłuchał jego skromno - ambitne pragnienie; w same imięniy Trezora kupił zupełnie nowy, na podziw wykuty łańcuch i złożył go w darze do obroży Trezora. — „Szczekaj, Trezorku, szczekaj!”

I zaniósł się tem dobrodusznem, nieprzerwanem szczekaniem, jakim szczerzą kłapy psy, łączące swą psią pomyślność z nietykalnością śpiącego przy którym postawiła ich ręka para.

Wogóle Trezorowi świetnie się wiodło, chociaż, oczywiście, nie obeszło się od czasu do czasu bez strapienia. W świecie psów, zupełnie tak samo, jak w świecie ludzi, obłuda, chytrych i zawiś odgrywają nieraz rolę zupełnie im z prawa nienależną. Nieraz Trezorowi wypadło doświadczyć przejawów zawiści; ale był on silny poczuciem spełnionego obowiązku i nie bał się niczego. I nie było to w najmniejszej mierze zrozumiłością z jego strony. Przeciwnie, pierwszy gotów byłby ustąpić zaszczyt i stanowisko każdemu nowoprzybytemu Barbosowi, któryby dozwolił swęj przewagi w dziele czuwania i nieustępliwości. Nierazdko z trwogą nawet przemysłował nad tem, kto stanie na jego posterunku w chwili, gdy starość albo śmierć kres jego czuwania. Ale — niestety! — w całej ogromnej masie skarlałych i zdartych psów, zaludniających Hycłówkę, nie znajdował zaprawdę, ani jednego na

którego mógłby śmiało wskazać: oto mój następca! Gdy zatem intryga zamierzyła za wszelką cenę poniżyć Trezora w opinji Worotilowa, to osiągnęła ten tylko — zresztą zupełnie dla niej niepożądany — rezultat, a mianowicie wykazała powszechne zubożenie psich talentów.

Nie raz zawistne Barbosy i pojedynczo i niewielkimi starami zbierały się na dziedzińcu kupca Worotilowa, siadali opodal i wyzywały go na turniej. Powstawał niesłychany psi jazgot, który trwogą przejmował wszystkich domowników, ale któremu pan domu przysłuchiwał się z zajęciem, bowiem rozumiał że bliski czas, kiedy Trezorowi przyda się pomocnik. W tym niesamowitym chórze wybijały się głosy niezłe; ale takiego, od któregooby nagle zabolal brzuch ze strachu, nie było śladu.

Niektórzy Barbos wykazywali zdolności nietuzinkowe, ale napewno albo przesadzi albo niedoszczeka, niedociągnie. Na czas takich zawodów Trezor zwykle milkł jak gdyby dając przeciwnikom możność wypowiedzenia się, lecz pod koniec nie wytrzymał i do ogólnego wycia, każda nutka którego świadczyła o nateżeniu nad miarę, przyłączał swój wasny swobodny i niewymuszony głos. Jego wycie usuwało z miejsca wszelkie wątpliwości. Usłyszawszy je kucharka wybiegała z kuchni i oblewała ukropem hersztów sfory. Zaś Trezorowi przynosiła pomyje.

Mimo to jednak kupiec Worotilow miał słusność, twierdząc, że nie wiecznego pod księżycem. Kiedyś rankiem subjekt kupca przechodząc obok psiej budy do śpiączki, zastał Trezora śpiącego. Nigdy to się z nim nie zdarzało. Czy spał on kiedykolwiek — prawdo-

podobnie spał — nikt tego nie widział, w każdym bądź razie nikt go śpiącym nie widział. Oczywiście subjekt nie ozmieszkał donieść o tym wypadku gospodarzowi.

Kupiec Worotilow sam wyszedł do Trezora, popatrzał nań i, — widząc, że ten z poczuciem winy merda ogonem, jakby mówiąc: sam pojąć nie mogę, jak się to zdarzyć nie mogło — bez gniewu, głosem pełnym współczucia, rzekł:

— Cóż, staruszkę, do kuchni się wybierasz. Postarzałeś, osłabłeś? No, dobrze! Ty i w kuchni pożytek przynieść możesz.

Na początek jednakże zdecydowano przestać na znalezieniu pomocnika dla Trezora. Zadanie było niełatwe; mimo to, po długich zachodach, udało się znaleźć za bramą Kałużską niejakiego Murzyna, reputacja którego ustaliła się dosyć solidnie.

Nie będą opisywał, jak Murzyn pierwszy uznał autorytet Trezora i całkowicie mu się podporządkował, jak obaj za przyjaźni się, jak Trezora po pewnym czasie ostatecznie przydzielono do kuchni i jak, nie bacząc na to, w dalszym ciągu przybiegał do Murzyna i bezinteresownie uczył go objęcia właściwego prawdziwemu kupieckiemu psu... Powiem tylko jedno: ani wczasy, ani obfite smacznych kąsków, ani bliskość Latawicy nie zdołały zdziałać, by Trezor zapomniał te natchnione chwile, które spędzał uczepiony na łańcuchu i drząc od chłodu w długie noce zimowe.

Czas jednak szedł i Trezor starzał się coraz bardziej. Na szyi uformowało mu się wole, gniotące jego głowę do ziemi, tak, że z trudnością wstawał na nogi, oczy zupełnie prawie nie widziały, uszy wisiwały nieruchomo, szerść skoftuniała się i wypadła wiechciami, apetyt znikł, a

ciągle odczuwane zimno zmuszało biednego psa, by cisnął się do pieca.

— Przykro to mówić, Nikanor Siemionycz, ale Trezor zaczął parszywieć, — zagadnęła kiedyś Worotilowa, kucharka.

Worotilow tym razem nie rzekł ni słowa. Kucharka jednak nie dała za wygraną — i po tygodniu znowu podjęła: — Żeby choć dzieci nie zaraziły się od Trezora. Sparszywił zupełnie.

Ale i tym razem Worotilow nie odzwalał się. Wtedy kucharka, po dwóch dniach, wpadła, bardzo już rozżłoszczona i oświadczyła, że nie zostanie ani chwili dłużej, jeśli Trezora nie zabiorą z kuchni. Ponieważ zaś kucharka po mistrzowsku sporządzała prosię z kaszą, a Worotilow szalenie lubił tę potrawę, przeto los Trezora został przesądzony.

— Nie do tego Trezorze sposob! — rzekł Worotilow z uczuciem: — widzę jednak prawdę powiada przysłowie: „dla psa i śmierć sobacza”. Utopić Trezora!

I wyciągnięto Trezora na dziedzińcu. Cała czeladź wysypała, by ujrzyć przedśmiertną agonję wiernego psa; nawet dzieci pana oblepiły okno. Murzyn był również i zobaczywszy swego starego nauczyciela, uprzejmie zamachał ogonem. Trezor ledwie ruszał nogami ze starości i widocznie nie zrozumiał; ale kiedy zaczął zbliżać się do wrót opadł z sił i trzeba było za kark ciągnąć go i wlec po ziemi.

Co później się stało — historia o tem milczy, lecz na ojczysty dziedzińcu Trezor już nie wracał.

Niebawem zaś Murzynek zupełnie ustrunał obraz Trezora z serca kupca Worotilowa.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

SENSACYJNE ZWYCIĘSTWO WARSZAWIANKI

Wczoraj wieczorem na boisku Legii odbył się mecz hokejowy o moralne mistrzostwo Warszawy pomiędzy mistrzem Polski Legią a Warszawianką. Mecz zakończył się sensacyjnym zwycięstwem Warszawianki w stosunku 2:1 (0:1 0:0 2:0). Jedyne bramki dla Legii strzelił Głowacki dla Warszawianki Przedpełski i Michalski. Pierwsza tercja upłynęła pod znakiem przewagi Legii, której atak z Materskim na czele przeprowadza groźne ataki. W drugiej tercji gra ostrzejsza. Sędzia wyklucza z boiska kilku graczy, m. in. Materskiego i Majkowskiego. W trzeciej tercji od początku silnie przeważa Warszawianka.

NARCIARSKI MISTRZ ŚWIATA NADWERZYŁ SOBIE KRĘGOSŁUP.

Z Innsbrucka donoszą, że norweski mistrz świata Birger Ruud, który brał udział w zawodach narciarskich w Hall w Tyrolu, upadł w czasie ćwiczeń tak

nieszczęśliwie, że nadwerżył sobie kręgosłup. Ruud będzie musiał przez dłuższy czas wycofać się z czynnego życia sportowego.

KANADYJSCY HOKEIŚCI GRAJĄ W POLSCE.

"Jak się dowiadujemy, za kilka dni przybędzie do Polski słynna kanadyjska drużyna hokejowa Saskaaton Quakers, która niedawno przybyła do Europy, by bronić barw Kanady na mistrzostwach świata w Mediolanie. Jest to drużyna silniejsza, niż Ottawa Schamroob — bawiąca od 2 miesięcy w Europie. Program występu kanadyjczyków w Polsce ustalony zostanie w najbliższym czasie. Drużyna kanadyjska zagra w Polsce w dniach od 20—23 b. m. dwa lub trzy mecze, najprawdopodobniej w Katowicach i Krynicy (lub Warszawie.).

W związku z przyjazdem kanadyjczyków niewiadomo czy wyznaczone na 21 bm. rewanżowe mecze eliminacyjne do mistrzostw Polski wszystkie dojdą do skutku.

DWA ZWYCIĘSTWA HOKEISTÓW KRAKOWSKICH W CZECHOSŁOWACJI.

W tych dniach bawiła w Czechosłowacji hokejowa drużyna Sokoła krakowskiego, która rozegrała dwa spotkania.

W Mor. Ostrawie Sokół pokonał zespół Słowana 1:0.

We Frydku rozegrany został mecz Sokół — SK Ostrawica, który zakończył się wynikiem remisowym 2:2 (0:0 0:0 2:2).

BACZNOŚĆ UCZESTNICZY OBOZU W ROSŁUCZU.

Przypominamy, że uczestnicy grupy warszawskiej mają obowiązek opłacenia do dnia 19 bm. przejazdu kolejowego w obie strony 13 zł. 80 gr.

Wpłaty i zgłoszenia przyjmują: Sekretariat Z. R. S. S. lub Ośrodki w. f., ul. Czerwonogórska 20, w godzinach 10—15 i od 17—21.

Wczorajsze wypadki

SAMOBÓJSTWA.

Przy ul. Wilczej 43, właściciel mieszkania Józef Niedbał, wstawszy rano poczuł w przedpokoju silną woń gazu świetlnego. Kiedy wszedł do kuchni ujrzał leżącą bez ruchu służącą 20-letnią Walerję Głonkównę. Lekarz Pogotowia stwierdził śmierć wskutek zatrucia gazem, który wydzieliał się z kuchenki. Denatka pozostawiła 2 listy, jeden do narzeczonego, drugi zaś do swej pani. Treść drugiego listu: „Pani Niedbałowa ręką do tego nie dołożyła”. Dochodzenie prowadzi policja.

— 30 l. Anna Kruposzowa, napila się esencji octowej.

— 68 l. Julia Binterowa, bez zajęcia, otrula się jodyną.

— Na ul. Świętojańskiej przy kościele św. Jana, otrula się esencją octową kobieta niewiadomego nazwiska, lat około 20.

STRAŻ RATUJE KONIA.

Przy ul. Pawiej 38 do fabryki bielizny i pralni sp. akc. „Opus” przywieziono furę węgla.

Woznica Michał, wykręcając wozem, skręcił tak niefortunnie, że koń wpadł w otwór na powierzchni podwórza — do składu opałowego należącego do firmy „Opus”. Na miejsce przybyło pogotowie i oddział straży. Posiłkując się linami i pasami, strażacy w ciągu pół godziny konia wydobyli, który z tej przygody wyszedł bez szwanku.

STAN POGODY

POCHMURNO.

Chmurno i mglisto, z rozpozodzeniami w ciągu dnia. Temperatura bez większych zmian (dnem odwilż). Słabe lub umiarkowane wiatry południowo - zachodnie i południowe.

Z Wczorajszej giełdy

Wzmocniony popyt na dolary podniósł ich cenę w obrotach prywatnych do 5.50, przy obliczeniu międzynarodowym 5.54.

Berlin 211, Belgja 123.75, Holandia 357.5, Londyn 28.25, Paryż 34.90, Praga 26.43, Sztokholm 145.5, Szwajcaria 172, Włochy 46.65.

CYRK STANIEWSKICH

Dzisiaj i codziennie największe widowisko świata **CYRK POD WODĄ!** Olsniwiająca pantomina wodna przy udziale 250 osób!!! **500.000 litrów wody na arenie** Dzisiaj przedstawienia o 4-ej pp. i 8.15 wiecz. Po południu cena od 1 zł., a dzieci i młodzież **plac połow.**

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

TECHNIK BUDOWLANY i DROGOWY ze studjami i świadectwami, poszukuje jakiegokolwiek pracy. Oferty składać: Chmielna 122 m. 35.

FRANCUSKI PERFECT Literatura, wypracowania, konwersacja, gramatyka; lekcje indywidualne i w grupach. Tamże lekcje muzyki. Leszno 47 m. 6. Front II p.

MALARZ - KALIGRAF poszukuje pracy w kaligraficznym lub zbliżonym zawodzie. Oferty pod „Wykwalifikowany”.

Co grają w Teatrach?

TEATR ATENEUM. Dziś premiera silnej, interesującej swym problemem i formą nowoczesną sztuki S. Treadwell „Maszyna”, ukazującej w 9 obrazach przekrój Ameryki współczesnej, piętnującej mechanizację życia dzisiejszego.

W rolach głównych: Kuncewiczówna, Buczyńska, Butkiewicz, Żukowski, Borowy, Wyrzykowski, Maliszewski, Hajduga, Woszczerowicz, Nowosielski, Szurszewska, Lechowska, Wybrański i inni. Inscenizacja L. Schiller. Dekoracje T. Rosakowska. Muzyka na motywach murzyńskich i meksykańskich.

Z OPERY. Dziś opera Musorgskiego „Borys Godunow”.

W piątek w operze „Tosca” odbędzie się pierwszy występ głośniego tenora scen zagranicznych p. P. Mariona.

TEATR NARODOWY. Dziś najwesejsza komedia Shawa „Nigdy nie wiadomo”.

TEATR LETNI. Dziś nowa komedia Devala „Towarisz”.

TEATR NOWY. Dziś sztuka A. Grzymały - Siedleckiego „Czwarty do brydża”.

TEATR POLSKI. Dziś znana komedia W. Perzyskiego „Aszantka” z Ireną Ejchlerówną.

PREMIERA W TEATRZE MAŁYM. W Teatrze Małym dobiegają końca próby najnowszej komedii St. Kiedrzyńskiego p. t. „Ten i Tamten”. Terenem kapitalnej akcji komedii jest prowincjonalne miasteczko Jagodów ze swą przewrotną plotką, komizmem i galerią arcy pociesznych typów. Ostatnia komedia Kiedrzyńskiego otrzymała świetny zespół wykonawców z Górczyńską, Warneckim, Zelowicem i Samborskim na czele.

Premiera odbędzie się w piątek 19 bm. Dziś poraz ostatni „Zalotnicy niebiescy”.

TEATR „NOWA KOMEDIA”. Codziennie nowa komedia Słonimskiego „Rodzina”.

TEATR KAMERALNY. Codziennie „Hamlet” Szekspira w nowej inscenizacji Karola Bandy.

TEATR CYGANERJA. Dziś nowa rewijska karnawałowa „Cyganeria rozfikana”.

WIELKA OPERETKA. Codziennie operetka „Bal w Savoyu”.

TEATR „8 m. 30” (Mokotowska 73) wystawia sztukę Felixa p. t. „Miłość i złoto”.

Sensacja nad sensacjami

PIĘKNY FILM I WSPANIAŁA REWIJA W KINO - REWIJI „PALACE”.

W jednym filmie: świat ludzi podziemi, szef szajki złodziejskiej, walka świata przeciw władzom bezpieczeństwa, alibi szefa szajki, miłość, erotyka i — co jest najważniejszą sensacją — *Clive Brook* w podwójnej roli szefa szajki i jego sobowtóra. Film nazywa się „Klub Dzientelmenów” i jest wyświetlany od dziś w Kino - Rewiji „Palace”. Poza sensacyjnym filmem wystawiona będzie wspaniała rewijska, w której udział biorą najwybitniejsze sily z K. Krukowskim, L. Lawińskim, J. Borofskim, B. Gilewską, K. Klimaszewskim, J. Winiarską, I. Gardą i baletem Tajcany Wysokiej na czele. Atrakcją programu będzie udział chóru Dana, który wystąpi w Warszawie po raz pierwszy po sukcesach, odniesionych zagranicą.

(x)

TEATR REWIJI „MIGNON”. Codziennie rewijska „Ja się palę w karnawale”.

Z FILHARMONJI. W piątek, dn. 19 stycznia r. b. o godz. 8 wiecz. świat muzyczny Warszawy będzie miał okazję poznać doskonałego kapelmistrza ze Lwowa, Dr. Adama Sołtyka, i znakomitego skrzypka, prof. Henryka Czaplńskiego, którzy wystąpią na 16-tym wielkim koncercie symfonicznym.

NADZWYCZAJNY KONCERT. W sobotę, dn. 20 stycznia o godz. 20 w sali Reprezentacyjnej Pol. Państw. m. st. Warsz. pod dyrekcją A. Sielskiego, z łaskawym udziałem L. Szczepańskiej (prym. Opory Warsz.) i A. Gołębiowskiego (I tenora Opory Warsz.), oraz znanego i cenionego Chóru T-wa „Harfa” pod dyr. W. Lachmana.

W programie najwspanialsze arcydzieła Chopina, Rossiniego, Bizeta, Pucciniego, Opinińskiego, Liszta, Arenskiego, Moniuszki i Niewiadomskiego.

CYRK STANIEWSKICH. Dziś i codziennie „Cyrk pod wodą”, wielka pantomina wodna przy udziale 250 osób.

Z Filharmonji

KOLENDY. GOŚCIE ZAGRANICZNI:

K. KRAUSS, J. HORENSTEIN.

A. CORTOT.

Niezależnie od wartości religijnej i obrzędowej, kolendy mają zawsze tyle artystycznego uroku, że w wielkiej sali Filharmonji nie czuły się wcale Kopcuzkami. Przeciwnie, w układzie Jana Maklakiewicza stają się drobnymi poemacikami muzycznymi, interesując brzmieniem, ładną oprawą polifoniczną. W wykonaniu, jak na salę koncertową, było może mało subtelności w stopniowaniu sily zespołu.

Natomiast wielkie bogactwo efektów dynamicznych przyniosły nam, w ostatnim czasie występ kapelmistrza Klemensa Kraussa, zasłużonego dyrektora wiedeńskiej Opory Państwowej. Jest w sztuce tego wirtuoza techniki kapelmistrzowskiej wielka umiejętność, kultura z artystem związane. Nietylko w „Trystanie” Wagnera, w błyskotliwym „Sowizdrzale” Straussa, ale i w drugiej symfonji Beethovena tak przecież dalekiej od sfery muzyki teatralnej, która jest specjalnością p. Kraussa — wyczuwało się mistrzostwo jego czujnej i zdecydowanej woli, świadomego swych celów artystów.

Oryginalną indywidualność utalentowanego dyrektora reprezentuje p. Jascho Horenstein. Prócz akompaniamentów, prowadzi prawie wszystko na pamięć. Z koncertu brandenburskiego Bacha, symfonji Haydna, Brahmsa wydobywa klasyczny styl i monumentalność, z szóstej symfonji Czajkowskiego, ze „Śpiewaków Norymberskich” Wagnera — cały wulkan żywiołu romantycznego. Jest to dyrygent, który chętnie siebie jako soliste wysuwa na czoło orkiestry i wykonywanego utworu.

W koncercie Beethovena C dur p. Horenstein towarzyszył p. Alfredowi Cortot. Ale dziwny to był Beethoven. W części orkiestrowej przypominał Mozarta, a w części fortepianowej śpiewał jak Szopen.

H. D.

MICHAEL ARLEN

Świat w roku 1987

(Autoryzowany przekład Bolesławy Kopelówny)

Fletcher, ocierając pot z twarzy, zawołał do Hendricka, aby dał znać do Londynu, że Knox udał się w tamtą stronę.

Joe mu zrobiło się słabo. Wszyscy ci ludzie: Fletcher i jego syn i inni — urodzili się i wychowali w czasach pokoju. Była to pierwsza bitwa powietrzna, jaką widzieli.

Obie połówki „Czarnego lotnika” wpadły w morze. Czarne chmury pokryły niebo... Od strony morza dał wicher. Czy to, co wdziały ich oczy, mogło zdarzyć się naprawdę? Mechanik, którego twarz stała się zielona, patrzył z otwartymi ustami na Fletchera:

— Boże, ten okropny nóż!... Boże! tak, jak gdyby przeciął kawał sera!...

Fletcher powiedział: — Nie patrz tak na mnie, jak idjota. Połącz się z policją w Grimsby i złóż raport.

Drugi mechanik zapytał: — Czy ma powiedzieć, że w jego oczach olbrzymi nóż przeciął wpoł „Czarnego Lotnika”? Pomyślał, że oszalał.

— Ojcie — zaczął Joe — czy widziałeś, w jaki sposób uśmiechał się ten chłopak, gdy tu przyszedł? Tak, jak gdyby wiedział, że i tak już go nic nie uratuje...

— Trzymaj się syru! — rzekł Fletcher. — To bardzo brzydka sprawa, chociaż, dalebóg, nie wiem, co to wszystko znaczy. Ten młody człowiek był wysłany w jakiejś specjalnej tajnej misji i, niewątpliwie, spodziewał się naj-

gorszego. Ale jednej rzeczy nie rozumiem. Te „Czarne lotniki” zrobione są ze specjalnej „Potrojonej stali” Rankego, a więc z czego, do diabła, zrobiona jest maszyna Knox, jeżeli może przepołuwić taki ekspres i odlecieć sobie tak, jak gdyby nie została nawet zadrażniona? Oto, czego nie mogę pojąć!

W odległości niespełna stu jardów — na drodze, prowadzącej do hangaru — w otwartym samochodzie siedziała samotnie młoda dziewczyna. W pobliżu stał mały sportowy samochód; był on pusty. Samochodem tym młody pilot uciekł z Esterhauk. Przypadkiem zobaczyła, że wyjeżdża z garażu z szaloną szybkością — i po krwi, pulsującej na jego twarzy — domyślała się bez trudności, że to ucieka jeden z młodych ludzi Dawida. Pojechała za nim, chcąc go ostrzec, by nie próbował uciekać drogą powietrzną. Och, jakże chciała, aby się zdołał stamtąd wydostać — i aby miał możliwość ostrzec którychś z tych wielkich ludzi!

Przez kilka minut po straszliwej scenie siedziała, spoglądając w górę. A więc to był początek! Zaczęła się zastanawiać, czy ten chłopiec dbał o to, co go spotka? Wzrost jego twarzy był tak surowy i nieszczęśliwy.

Powietrze stało się nagle bardzo duszne, wprost ciężło jej na głowie. Zrzuciła kapelusz — i poczuła palcami, że ma wilgotne włosy. Nagle jednak zerwał się wiatr — i poddała ku niemu swoją twarz.

Nie mogła pozbyć się z pamięci obrazu skupionej twarzy tego chłopca, z krwią, kapiącą mu z rany na czole. Był pewno szpiegiem Dróg Powietrznych — i dlatego musiał umrzeć! Ale ona wiedziała — czego nie wiedzieli Fletcher i jego ludzie — że promień światła zabił młodego pilota nadługo przedtem, zanim maszyna jego została przecięta na dwie części. Dawid skorzystał z tego, iż lotnik został

skazany na śmierć, aby wypróbował jeszcze jeden z swoich drobnych wynalazków. Wiedziała, że chciał poddać próbie swoją zdolność przecinania stalowego samolotu. Przed wielu laty, gdy oboje byli jeszcze dziećmi — chwilił się, że wymyśli k.edys taką maszynę, która potrafi odciąć parę piętér z drapaczy chmur.

Karolina odetchnęła głęboko. Kropka deszczu padła na jej podniesioną twarz, a po chwili kilka kropel... Nie poruszyła się; myśli jej zdrewniały ze strachu. Ze strachu! Jakże to małe słowo dla określenia tego, co odczuwała; co odczuwała już od wielu tygodni. Czy to początek tej fali ciemności i śmierci, która — jak Dawid mówił jej kiedyś, przed wielu laty — pochłonie świat? Jakże ona zdoła ją powstrzymać, jakże zdoła zważyć Dawida? Teraz deszcz rozpadał się już na dobre, ale nie myślała o tem, aby podnieść budę. Myśli jej skierowały się do wujka Juliana. Pojedzie do niego dziś wieczorem do Londynu. Nie potrafiłaby już nigdy zmrużyć oka w Esterhauk, mając te dzikie bestje w odległości niecałych dwóch mil od siebie.

Ale najpierw musi opowiedzieć wujowi Julianowi o tej strasznej rzeczy, która się tu rozegrała — a on niechaj przedsięwzięmie odpowiednie kroki, celem aresztowania Dawida. Dawida trzeba związać i skuć, jeżeli ludzie nie mają zostać pokrajani w kawałki. Wyjęła radiowy aparat, przymocowany do samochodu, połączyła się z Londynem i wymieniła prywatny numer pana Craddocka. Odpowiedział jej stary służący, Jorkens — i poinformował ją, że pan Craddock grał tego popołudnia w golfa w Cannes i nie wróci przed godziną dziewiątą, ponieważ nie lubi szybkiej lokomocji. Karolina poprosiła, aby Jorkens przygotował dla niej pokój; służący bardzo ucieszył się wiadomością, że panna Knox przyjeżdża z wizytą do jego pana.

D. c. n.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnośnieniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnośnienia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr. CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zryczajnie gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz 20gr. Poszukiwanie i zaofiarowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych 10-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: STANISŁAW NIEMYSKI

Wydawca: RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w Drukarni Spółki Nakładowo-Wydawniczej „Robotnik”, Wawerska 7.